

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE
CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

„DRAGĂ HORĂȚIULE,
FINALA NOASTRĂ
VA AVEA
UN MARE ÎNVINGĂTOR:
VOLEIUL
ROMĂNESC“

(Derzei – DINAMO
către
Nicolau – RAPID)

Foto: PAUL ROMOȘAN

Nr. 9 (176)

MAI 1966

Anul XIX

Azi, 8 Mai 1966, întregul nostru popor sărbătorește 45 de ani de când reprezentanții celor peste 45 000 de membri ai partidului muncitorilor s-au întrunit pentru a deschide proletariului român drumurile spre fericire și bunăstare.

Delegații la Congresul din mai 1921 au votat pentru transformarea partidului socialist în partid comunist, partid revoluționar al clasei muncitoare, partid care a pus la temelia activității sale învățătura marxist-leninistă.

Urmind neabătut și cu încredere linia partidului comunist, oamenii muncii din patria noastră au obținut și obțin succese epocale pe calea desăvârșirii construcției socialiste în țara noastră.

În aceste zile, gândurile noastre se îndreaptă pline de recunoștință spre acei care acum 45 de ani au pus bazele partidului comunistilor, spre **PARTIDUL COMUNIST ROMÂN**, călăuză noastră sigură spre noi victorii.

Coloana sportivilor trece prin fața tribunelor la marea demonstrație a oamenilor muncii cu ocazia zilei de 1 Mai, sărbătoarea internațională a solidarității celor ce muncesc.

LA TOULOUSE,

O SPLENDIDĂ PERFORMANȚĂ: BUCUREȘTI 22 — PIRINEI 6

O selecționată a Capitalei noastre — deși privată de rugbiștii de la Steaua — a reușit în ultima zi a lunii aprilie un foarte frumos rezultat pe stadionul Municipal din Toulouse, întrecând o redutabilă reprezentativă a Pirineilor, o regiune în care rugbiul e sportul nr. 1.

Avem de-a face cu cea mai bună performanță obținută vreodată de o echipă românească pe un teren francez de rugbi. Și ceea ce-i mai important, ea apare drept urmare a unui joc eminent deschiș. Așadar, am reușit să urcăm încă o treaptă în disputa cu rugbiștii francezi pentru supremația continentală. Un sincer bravo echipei noastre, fotografiată pe stadionul din Toulouse. Sus: Demian, Țuțuianu, V. Rusu, Iliescu, M. Rusu, Zlătoianu, Dinu, Rădulescu, Stoica, Iordăchescu; jos: Dăciulescu, Marinescu, Irimescu, Stănescu, Wusek, Tibuleac, Giugiuc, Dragomirescu și antrenorul ei, Viorel Moraru.

Foto: Georges RAILLART

Mă simt tânăr

Nu mă jenez să-mi declar vîrsta. Am 59 de ani bătuți pe muchie. Teoretic, sînt deci la un pas de pensionare. Dar, mă simt încă tînăr. Atît de tînăr încît, dacă nu m-ar înțepa colții unui reumatism, aș încăleca pe bicicletă să mă bat cu nepoții. Așa însă mă mulțumesc să-i supraveghez. Să-i învăț ce înseamnă bicicleta și cum se poate cîștiga o cursă.

Am devenit antrenor în urmă cu aproape două decenii. Am pregătit cicliștii din lotul republican, iar în prezent conduc antrenamentele unui centru de juniori de pe lângă asociația sportivă a C.P.B. I-am pregătit, fie ca antrenor de club, fie ca antrenor de lot, pe Dumitru Pantazescu, Marin Niculescu, Gheorghe Sandru, Nicolae Voicu, Ștefan Sebe, Constantin Dumitrescu, Martie Ștefănescu, Victor Naidin, Traian Chicomban și încă pe mulți alții care în prezent sînt ei înșiși antrenori. Și nu dintre cei mai slabi.

Pentru mine ciclismul a fost întotdeauna o pasiune. Și cu atît mai mare este ea acum, în anii de antrenorat, cu cît în tinerețe nu am avut pe nimeni care să mă sfătuiască, să mă îndrume. În ciclism am fost, aș putea spune, un... autodidact. Am învățat totul după ureche, sau pe... furate. Se spune că părinții vor întotdeauna să ofere copiilor lor tot ceea ce ar fi vrut ei să aibă, dar le-a lipsit...

Îmi aduc aminte... Prima oară am încălecat pe o bicicletă în anul 1925. Pe o răblă care abia își mai trăgea sufletul, primită de la un frate mai mare. Locuim împreună cu părinții în satul Jilava. Într-o zi, în timp ce făceam un comision cîrînd pe ghidonul bicicletei un coș cu struguri, iată că apare pe ulița satului un grup de trei cicliști. Mai tîrziu i-am cunoscut bine. Erau Nae Nicolici, Zamfir Munteanu și Vasile Dinu, mari figuri ale ciclismului nostru de pe timpul acela, aflați în antrenament pentru campionatul național. De-a dreptul fascinat, m-am apropiat de cei trei și le-am oferit struguri, dar m-au refuzat. Apăsînd pe pedale, și-au văzut de drum. Ca hipnotizat, am lăsat coșul jos, lîngă

șant, și m-am luat după ei. La scurt timp i-am prins. Surprînsi de apariția mea, au accelerat tempoul. Am accelerat și eu. Și cum eram foarte ambițios căutam să am continuu o roată înaintea lor. Mă încurcau însă ghetele. Bicicleta mea nu mai avea pedale, împingeam doar pe axe și ghetele îmi alunecau. Din mers am scos ghetele și le-am aruncat. Cu picioarele goale n-am mai avut «probleme». Grupul celor trei m-a pierdut abia în dreptul cimitirului Belu. Rămăsesem în pană de cauciuc...

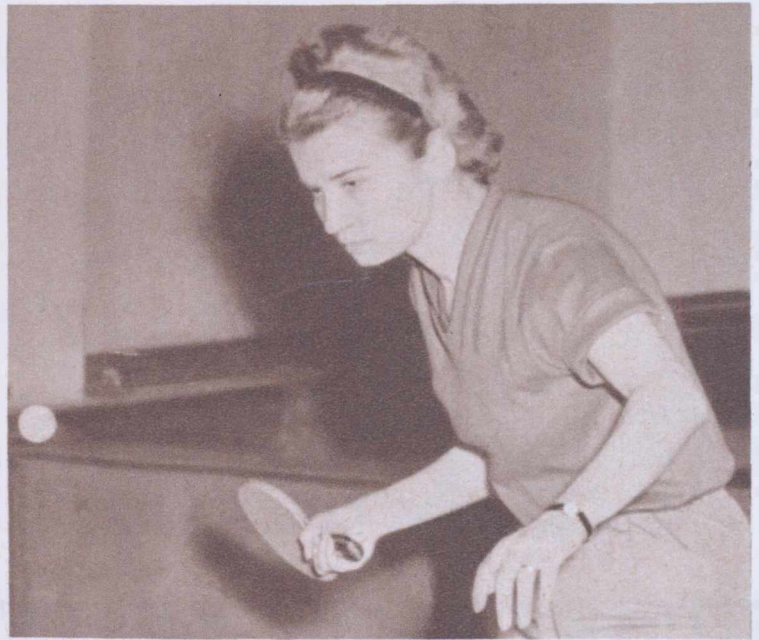
La prima mea cursă am participat un an mai tîrziu, în 1926. Era prin luna mai. Înainte de start am mai avut timp să trec pe la «Moșia», de unde mi-am cumpărat un fes roșu, cu semi-lună de turc și cu el mi-am făcut apariția între ceilalți cicliști. Toți își dădeau coate, rideau, în timp ce eu mă simțeam în al nouălea cer. Pînă la urmă colegilor de cursă le-a trecut risul. «Turcul» le-a încurcat toate socotelile. Cursa s-a desfășurat pe ruta București-Ploiești-București, pe o șosea ca vai de ea. Am avut două pene de cauciuc, dar de fiecare dată am reîntreat în plutonul fruntas, iar în final am trecut linia de sosire pe locul 2. Nu știam încă ce înseamnă bătaia de la sprint. Fesul roșu îl mai păstrez și azi, ca pe un talisman.

Acesta a fost începutul. Destul de greu. La antrenamente, pe cea mai mare parte din șosele, mergeam prin gropi. Numai pietre, praf de un lat de palmă sau noroi, că abia puteai urni bicicleta din loc. În curse, la sfîrșitul unei etape, o bună parte din noapte ne-o petreceam cîsînd la baieuri. Acul și ața ne erau tot atît de nelipsite ca și pompa de umflat. Am cîștigat de trei ori consecutiv campionatul național de mare fond, disputat peste muntele Păduchiosu (1936, 1937 și 1938). În 1934 am ocupat locul 4 în «Turul României», în 1935 locul 2, iar în 1936 locul 5. Am zeci de cupe și plachete de la competițiile pe care le-am cîștigat. Amintiri plăcute, adunate însă cu obolul multor sacrificii și privațiuni, de care sportivii zilelor de astăzi nu mai au cunoștință. În condițiile de astăzi, mai mare dragul să muncești. De aceea mă simt tînăr și sper să pot rămîne alături de cicliștii mei încă mulți ani de aici înainte.

NICOLAE ION ȚAPU

Nicolae Ion Țapu (dreapta) a răspuns cuplăcerii invitației unui învîns de-al său, bulgarul Velko Kočev, de a se fotografia împreună. Imaginea a fost făcută în 1928.

Victoriile mele nu sînt doar ale mele...

Luna trecută, la Londra, am cîștigat titlul de campioană europeană. E cel mai frumos titlu al meu pentru că l-am cucerit în preajma celei de-a 45-a aniversări a Partidului nostru. Titlul de la Londra, ca și toate celelalte pe care le-am obținut de-a lungul ultimilor nouă ani, aparțin în primul rînd mișcării noastre sportive.

...Am pus mina pe paletă acum 16 ani, la Băile Herculane. Mama era muncitoare la termele lui Hercule, iar eu, copil fiind, jucam cu vilegiaturii, după școală. Unul dintre primii mei adversari a fost fotbalistul Titus Ozon. În vara aceea a anului 1950 am suferit însă și prima înfrîngere. O înfrîngere grea: m-a învîns la scor actualul antrenor de tenis Gheorghe Cobzuc. După meci m-au podidit lacrimile, dar «nea Gică» m-a consolată și mi-a spus că «plînsul semne bune are» și că o dată și o dată, aceste lacrimi vor naște puterea de luptă și voința. Înfrîngerea în fața lui Gheorghe Cobzuc a avut un rezultat imediat. La sugestia lui am intrat în grupul speranțelor tenisului de masă. Cîrînd m-am mutat în București și am început munca. Chiar din primele zile am primit totul: săli, antrenori, concursuri și mai ales sfaturi bune. Pentru că veni vorba de concursuri, aș vrea să spun că am participat, la numai 13 ani, la campionatul mondial de la București. Am pierdut, desigur, dar e foarte important să începi să pierzi la 13 ani într-un campionat mondial care e o adevărată școală.

După cîțiva ani de muncă, anonim și... speranțe, am ajuns pe neașteptate în semifinala de dublu a campionatului mondial 1957, alături de scoțiana Hellen Elliot... Rezultatul a fost bun, dar dublu e dublu. Mulți și-au spus că «partea leului» în această performanță revenea partenerii mele. Această părere m-a îndrîjlit mult și astfel, în anul următor, am izbutit să cuceresc toate titlurile în Criteriul european de juniori de la Falkenberg (Suedia).

În tot acest timp, munca din ce în ce mai grea, a continuat. În anul 1960, la Zagreb, am cîștigat două titluri europene de senioare: dublu-fete și dublu-mixt. Anul următor — 1961 — a fost anul marii încercări. Sportivii chinezi și cei japonezi făcuseră progrese uimitoare. Campionatul mondial se disputa la Pekin. În cele din urmă, jucătorii chinezi și japonezi au luat Europei toate titlurile, cu o singură excepție: proba de dublu fete, care a revenit Europei, prin echipa ROMÂNIEI (n.r. Maria Alexandru — Geta Pitică). După meci, Ferenc Sido a declarat că prestigiul tenisului de masă european a fost salvat de «perechea» română a fetelor.

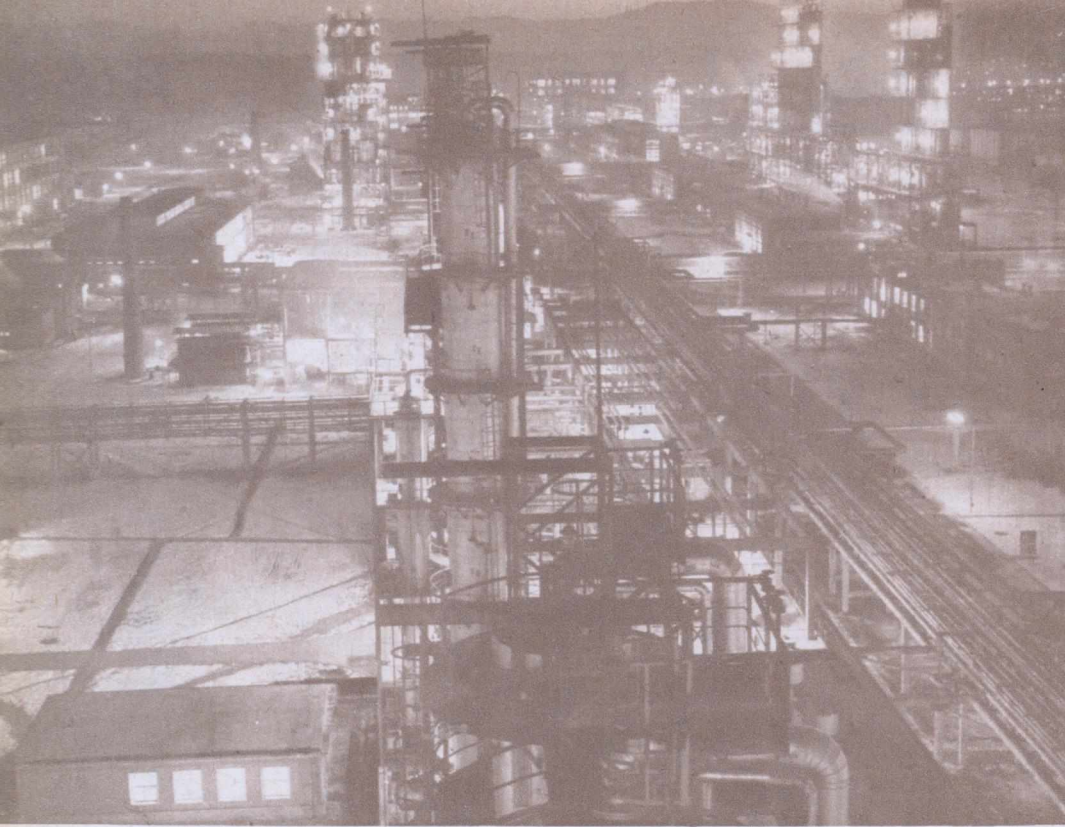
La întoarcerea în patrie, am devenit maestră emerită a sportului. Eram fericită. Îmi dădeam seama că am izbutit să răspund condițiilor minunate care mi-au fost oferite.

În anul 1963, la Liubliana, am «trecut» pe lîngă o mare victorie. După ce am învîns rînd pe rînd pe Yamanaka, Tu-Tun-hui — fosta campioană de la Pekin, și Sun-Mei-in, am pierdut în finală, după un adevărat maraton, în fața vestitei Matuzaki. În setul cinci am condus-o cu 4-0, dar... În orice caz, locurile 2 și 3 pe care le-am obținut (împreună cu Ella Constantinescu) au fost un succes pentru tenisul de masă din țara noastră, avînd în vedere progresul uriaș al jucătorilor din Orientul îndepărtat.

În sfîrșit, anul acesta am cîștigat titlul pe care l-am dorit cel mai mult. A fost greu, dar cu atît mai frumos. Am izbutit să realizez cea mai mare concentrare de voință în ultimul set al finalei, cînd Svetlana Grinberg conducea cu 18-16. Ultima serie de cinci puncte a fost o serie de limpezime deplină, în care s-au adunat 16 ani de muncă.

Sînt fericită că eforturile mele au fost răsplătite cu victorii și titluri. Niciodată, însă, fetița de la Herculane nu și-ar fi putut închipui că drumul acestor victorii va fi netezit cu atîta grijă de sportul nostru nou, care i-a oferit totul și căruia îi aparțin, de fapt, toate aceste victorii.

MARIA ALEXANDRU
— maestră emerită a sportului —

Campionul de juniori Mircea Toni și antrenorul său, Victor Alexandru.

INSTANTANEE

SPORTIVE

în tînăra

„CETATE A CHIMIEI“

Sportul în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej este foarte tînăr și are numai tînerețe. Ca și orașul, o adevărată «cetate a chimiei». După vîrsta sa, dacă am lua-o în considerare (ceva mai mult de un deceniu), nu am găsi argumentele în sprijinul obișnuitului termen de «tradiție». Dar, tînerețea nu are complexe...

- Unde alergi, așa, puștiule?
- Vă rog! Nu vă uitați că sînt mic. Și, acum, că m-ați întrebă, să vă răspund. Mă duc la gară să-mi aștept coechipierii!
- Așa de-o șchioapă și ai coechipierii!
- Vă rog! Nu mă priviți de sus! Uitați-vă pe pieptul meu. Vedeți insigna? Este foarte rară. Nu sînt colecționar de insigne, dar o am!
- Te lauzi, te lauzi! Ești prichindel și simți nevoia să îți nasul în sus, să pari mai înalt!
- Eu nu sînt dintre aceia! Insigna o am nu de la «schimba», ci de la campionatele republicane de box...
- Atît de mic și, totuși, atît de mare? Campion? Cum te cheamă?
- Mircea Toni. Titlul l-am cucerit

în limitele categoriei minime, la juniori.

- Unde înveți și cine te antrenează?
- Urmez cursurile la Grupul școlar Chimie, iar antrenorul meu este tovarășul Victor Alexandru.
- Va să zică, ești primul campion de box al orașului!
- Al doilea! Primul a fost seniorul Mihai Cîrciumaru, la categoria semiușoară, în 1964.
- Cu alte cuvinte, e vorba de un început de tradiție!
- Da! Ne apreciază și federația. Se interesează de Ștefan Prisăcaru (15 ani), de Octav Amăzăroaiei (18 ani), de Eugen Turcuță (18 ani), de Cornel Turcuță (15 ani), de Constantin Cojocaru (22 de ani). Cu toții... chimiști.

Întru într-un bloc. Într-un apartament de la parter. Sediul consiliului orașenesc U.C.F.S. Din discuția cu președintele Anatol Aromăneșii și instructorul Constantin Botez: «...La început a fost un sat cu 4 000 de locuitori. Acum este un oraș cu vreo 40 000 de locuitori. Principalele unități industriale ale tînăraului oraș Gheorghe Gheorghiu-Dej, cunoscute pe tot globul, sînt Rafinăria, Combinatul chimic Borzești și Combinatul de cauciuc sintetic. În 1959 existau 4 colective sportive. În prezent, sînt 23 de asociații sportive, însumînd 10 000 de membri ai U.C.F.S. Anul trecut, la Spartachiada de vară s-au înscris la întreceri 7 000 de tineri și tînere. Anul acesta, cifra va fi majorată cu cel puțin o mie. Din aluatul sportului de mase s-a născut sportul de performanță. Echipa masculină de handbal a Combinatului chimic Borzești activează în categoria A, seria a II-a. Pentru box, gimnastică-fete, lupte și haltere au fost create centre de antrenament, iar pentru tenis de masă — un centru de inițiere. Echipa de rugbi Constructorul concurează în categoria B, iar fotbaliiștii Chimiei în categoria C. De pregătirea sportivilor, în afara antrenorilor Maria Ionescu și Marcel Duncan (gimnastică), Victor Alexandru (box), Virgil Hanu (fotbal) și Gheorghe Călin (lupte), se ocupă un număr de peste 200 de instructori voluntari, printre care ing. Cornel Apostol (rugbi), Vasile Pădureanu (haltere), Alexandru Georgescu (tenis de masă), Nicolae Radu (fotbal). La grupul școlar-Chimie o contribuție însemnată în inițiere și antrenament sportiv o aduce profesorul Ion Dumitrașcu. La ora actuală, în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej se aud tot mai mult staturile în

Aceste unsprezece fetițe, viitoare performere, execută în colectiv «sfoara» cu destulă ușurință și grație.

Entuziaștii din GURA VĂII

Gura Văii este o comună din raionul Băcioan Tirgu-Oena. Nu are o populație cine știe ce mare, dar cînd e vorba de sport ai crede că e un oraș. Mai ales la capitolul unde românii au supremația mondială, adică la handbal. Băieții din Gura Văii și-au doblîndit o faimă, o faimă de invidiat. Și este foarte greu să se aștearnă praful peste această faimă, deoarece ea are un fundament «beton-roman» — entuziasm, muncă, pricepere, ambiție.

I-am văzut într-o duminică pe acești entuziaști din Gura Văii. Buni handbaliști, buni atleți, buni halterofili, buni trietași (iarna — am aflat — sînt și buni schiori, și la fond, și la slalom uriaș). I-am văzut la un meci de handbal. Exclamațiile galeriei lor la fiecare gol înscris m-au asurzit, par și simplu, atîtea goluri le-au înscris «entuziaștii» adversarilor: Avîntul Gura Văii — Victoria Bacău 22—0. După handbal, entuziaștii au făcut un cros (cel mai mic), s-au întrecut la trîntă și la haltere (cel mai mare). Apoi, după-amiaza, a urmat partea a doua a duminicii — «culturalul». Mai pe la pețea, un «dialog la distanță» pe aceeași scenă cu formația culturală din altă comună (în regiunea Bacău au fost inițiate asemenea dialoguri la distanță în cinstea aniversării a 45 de ani de existență a Partidului Comunist Român).

I-am întrebat pe «entuziaști» de cartea lor de vizită la handbal: 1961 — locul II pe zonă în «Cupa Agriculturii»; 1962 — locul III; 1963 — locul II; 1964 — locul II în «Cupa Eliberării», competiție regională; 1965 — locul I în «Cupa Agriculturii». Bravo, lor!

H. POPLĂCEANU

Echipe de handbal «Cauciucul» din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sus, de la stînga spre dreapta: Laurian Stoica (antrenor), Remus Cucu, Ioan Berdîlă, Gheorghe Nădejde, Mircea Popescu, Ștefan Manta, Scarlat Mihail, Nicolae Ostache, Iosif Hollerbach. Jos: Gheorghe Bădiță, Gheorghe Gavril (portar), Constantin Gogescu, Eduard Toth (portar). Lipsesc din fotografie: Octavian Misir, Robert Getvan, Günther Koch, Alexandru Virtopeanu.

Spartachiada de vară. Sute și sute de tineri și tinere, chiar și vîrstnici — dar nu prea vîrstnici, pentru că orașul nu are încă bătrîni și pensionari — după orele de lucru, își încălță tenișii și-și îmbracă maieurile, chiloții sau șorturile, și se îndreaptă spre **COMPETIȚIE**.

— Cum vă numiți dumneavoastră?
— Marcel Duncan. Sînt antrenor de gimnastică.

— Sala de gimnastică este foarte aspectuoasă și încăpătoare. Are tot ce-i trebuie. Dar... nu văd lucrind decît aceste copile. Am venit prea devreme sau prea tîrziu?

— Prea devreme! În orașul nostru nu avem încă senioare. Aceste copile vor fi peste cîțiva ani senioare. De fapt, ele lucrează acum după programa maestrilor. Încă nu au participat în vreo competiție. Asta se va întîmpla abia la anul. La începutul lunii mai, în preajma celei de a 45-a aniversări a Partidului Comunist Român, ele vor vizita Capitala și vor asista la un concurs internațional. Notați-vă, dacă vreți,

numele acestor speranțe ale gimnasticii feminine pe care le pregătește Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej: Georgeta Dosiceanu (12 ani), Lidia Voroneanu (13), Margareta Murvui (13), Sinzeana Paraschiv (11), Petruța Paciurcă (10), Lenuța Bohilțeanu (11), Ana Milu (13), Ileana Coman (9), Anca Grigoraș (9), Maria Stoica (12). Ele iubesc deopotrivă și gimnastica, și cartea. Majoritatea — medii de 10 la școală. Priviți-le cum lucrează!

— Este o incîntare! O incîntare pe care o dorim tuturor iubitorilor gimnasticii din țara noastră. Dar, după cîte spuneți, asta se va întîmpla abia peste cîțiva ani. Așteptăm cu încredere. Ne-o inspiră din plin sîrguința și talentul acestor copile.

Sportul în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej este foarte tînăr și are numai tinerete. Tineretea în patria noastră nu are, însă, complex, în nici un domeniu. Este o tinerete bine educată, iar cel ce o educă este nespus de iubit — **PARTIDUL COMUNIST ROMÂN**.

HORIA CRISTEA

Pe acest teren, aflat la hotarul tînărului oraș, își dispută incîietatea două echipe formate din viitori tehnicieni și maiștri. La fileu, profesorul Ion Dumitrușcu.

Start într-un cros de 500 de metri, luat pe malul Trotușului. Va sosi primul pe baza sportivă a asociației Avîntul-Gura Văii elevul Sorin Dimofte.

Cei mai buni handbaliști ai «entuziaștilor». Sus, de la stînga spre dreapta: Victor Davidescu (căpitan și antrenor), Aurel Stanciu, Șerban Săraru, Ioan Hanganu, Ioan Tinci, Vasile Gogonel, Ghiță Verdeș, Costache Grădinaru. Jos: Gheorghe Bontaș (portar), Ion Guruiță, Nicolae Zaharia (portar de rezervă). Lipsesc din fotografie: Constantin Basarab, Ion Dobre, Dumitru Davidescu.

Ridică în acest moment haltera, pentru a zecea oară, Vasile Bontaș. Au mai ridicat Emil Dudu, Virgil Stanciu, Ilie Verdeș.

Ancheta apărută în nr. 7 al revistei noastre, pe tema «CE PĂRERE AVEȚI DESPRE SPORT», la care au avut amabilitatea să răspundă o seamă de personalități din viața noastră științifică și culturală, este continuată, așa cum am promis, în numărul de față. De data aceasta au fost solicitați să-și spună cuvântul medicii. Tema? Bineînțeles — aceeași. Cu o singură deosebire, am putea spune de nuanță. Cei cărora le-am solicitat părerea, în marea majoritate foști sportivi de valoare, în prezent medici cu frumoase cărți de vizită, au ținut să argumenteze părerile bune pe care le au despre sport prin prisma observațiilor, cercetărilor și a concluziilor trase ca oameni de specialitate, ca medici. Iată cuvântul lor!

NE APĂRĂM MAI BINE SĂNĂTATEA PRIN EXERCIȚII FIZICE DECÎT PRIN MEDICAMENTE

Grija pentru întărirea sănătății și prevenirea îmbolnăvirilor a devenit preocuparea centrală a medicinei actuale, spre deosebire de medicina secolului trecut, care așeza în primul plan studiul bolilor și al tratamentului lor.

Sănătatea fiind considerată ca o stare de echilibru dinamic al tuturor funcțiilor corpului, iar boala — ca pierderea acesteia, oamenii de știință caută cele mai adecvate mijloace de perfecționare a echilibrului funcțional al organismului și de înlăturare a cauzelor care tind să-l tulbure.

O atenție deosebită se acordă exercițiilor fizice și condițiilor de mediu, dovedite, în urma a numeroase cercetări științifice, a fi arme de mare eficacitate în lupta dusă pentru realizarea obiectivelor medicinei moderne.

Omul antrenat face față mai bine schimbărilor bruște de mediu, se apără mai bine de infecții (imunitate nespecifică crescută), suportă cu mai multă ușurință condițiile grele de muncă și obosește mai greu.

Antrenamentul sistematic ne menține arterele mai suple și mai «tinere» cu 10—15 ani decît ale semenilor noștri care duc o viață sedentară. Inima sportivului antrenat lucrează mai economic, e mai puternică și are miocardul mai bine vascularizat.

Impulsurile sosește ritmic la centrul nervoși de la mușchii care se contractă, au o puternică acțiune de normalizare și de reglare a excitației și inhibiției, cele două procese fundamentale ale activității nervoase superioare.

Aceste fenomene subliniază importanța exercițiilor fizice pentru prevenirea și tratarea nevrozelor și bolilor aparatului cardiovascular, care, după ultimele statistici, domină în prezent morbiditatea generală a omenirii.

Atragerea maselor către practicarea continuă a gimnasticii, jocurilor, sportului sau turismului, folosirea rațională a factorilor de mediu, supravegherea medicală competentă a antrenamentului sportiv sînt acțiuni necesare întăririi sănătății populației și obținerii performanțelor înalte de către sportivii noștri.

Dr. MIRON GEORGESCU
Licențiat în educație fizică

IUBIND SPORTUL — IUBIM VIAȚA

Sportul este necesar și indispensabil vieții omului — tot așa cum necesare și indispensabile sînt aerul, apa, soarele. Ce înseamnă, de fapt, sport, dacă nu tocmai aer, apă, soare — la care se mai adaugă factorul mișcare. Cine respinge sportul — am curajul s-o spun ca medic — respinge viața, sănătatea. Scriu aceste rânduri — să-mi lerte cititorul mărturierea pe care mă văd silit s-o fac — cu aceeași sinceritate, căldură și emoție ca și atunci cînd am părăsit maidanul și am pășit pe larba stadionului, cînd apăram, duminică de duminică, culorile singurei echipe în care am jucat 28 de ani — Universitatea — sau ca la clipele de început și de acum, la meseria de medic. Pentru mine sportul a fost o pasiune și un sens al vieții, o școală în care am învățat și m-am format ca om. Revin la ceea ce spuneam despre cei ce resping nu aerul, apa și soarele, cu alte cuvinte sportul în sine, ci tocmai mijlocul prin care el există: mișcarea. Sănătatea, o viață ordonată, un caracter dîrz, cinstit, capabil de sacrificii — se formează, se câștigă și se apără prin sport. Anticul Democrit spunea: «Oamenii se roagă zeilor să le dea sănătate, fără să știe că stă în puterea lor s-o mențină și că stă în puterea lor s-o pierdă prin lipsa de măsură, o trădează prin goana lor după

plăceri. Ni se pare impresionant adevărul acestor cuvinte. Aș sublinia însă că întotdeauna mă glădesc la marii sportivi care au făcut totul dintr-o sinceră și mistuitoare pasiune. Cei ce au făcut sport ca să se distreze sau pentru mici profituri, acei șmecheri ce-și gălesc loc între sportivi — tot așa se vor comporta și vor fi mai departe, în viață. Adevăratul sportiv, format și ca om pe stadion, va fi și un mare om în viață — curajos, cinstit, ambițios, plin de respect și modestie. Pe stadion ești în fața a milioane de ochi, te formezi sub privirile, aprobarea și... dezaprobarea semenilor tăi. Sportul nu încercă, nu stăpînește — cum cred unii — profesia. Un bun chirurg are nevoie de reflexe, îndemnare, rezistență, stăpînire de sine. De toate acestea, de o coordonare și armonie neuromusculară corectă are nevoie nu numai chirurgul, ci oricare om, capacitatea lui creatoare avînd numai de câștigat de pe urma lor. Să nu uităm că pe stadion se trăiesc mai intens ca oriunde toate stările sufletești. De cît sacrificiu, curaj și dăruire ești capabil — ști dai seama abia în focul marilor dueluri sportive.

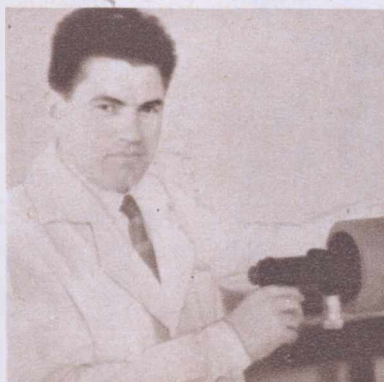
Nu pot să nu-mi exprim amărăciunea și regretul ce mă stăpînește ori de cîte ori văd tineri la cofetării

pierzindu-și timpul altă de prețias lîngă cafele și țigări, sau comac. Acolo, mintea lor ruginește, iar corpul înacezește. Ca medic și fost sportiv un singur sfat dau și celor tineri și celor mai în vîrstă: IUBIȚI SPORTUL. Mai ales acum, în condițiile automatizării, ale progresului uluitor în tehnică, în condițiile unei intense munci intelectuale, el este un excelent mijloc de destindere, recreere, călire și formare a forțelor și caracterelor umane. Cine iubește sportul, iubește viața, iubește tinerețea.

Dr. MIRCEA LUCA
medic primar, clinica O.R.L.
Cluj

SPORTUL = SĂNĂTATE, ARMONIE ÎN DEZVOLTARE ȘI ECHILIBRU FUNCȚIONAL

Studiile moderne privind fiziologia efortului permit stabilirea rolului deosebit de important al practicării exercițiilor fizice și sportului ca factor de bază al menținerii și întăririi sănătății.

În condițiile vieții moderne, sedentarismul și marile sollicitări neuropsihice facilitează instalarea oboseții nervoase. Practicarea sistematică a exercițiilor fizice sub variate forme (turism, excursii, gimnastică de înviorare și de producție, sporturi accesibile la diferite vîrste etc.) contribuie nemijlocit la diminuarea și înlăturarea efectelor nocive ale vieții moderne. O condiție esențială este ca practicarea exercițiilor fizice să fie începută, pe cît e posibil în fragedă copilărie și să constituie o necesitate vitală, zilnică, pe toată durata vieții. În acest fel, pe lîngă întărirea permanentă a sănătății, se obține o dezvoltare armonioasă — frumusețe fizică și o largă capacitate motrică altă de necesară vieții contemporane.

Perfecționarea continuă a organismului sub aspect morfolo-gic și funcțional mărește simțitor capacitatea lui de efort. Astfel, în timp ce la un adult neantrenat debitul circulator crește de la 5 litri/minut, din timpul repausului, la 20 1/2 min. în efort maxim (deci crește de cca. 4 ori), la un sportiv bine antrenat debitul circulator poate să crească de la 3 1/2 min. din repaus, la 35—40 1/2 min. în efort maxim, deci de cca. 12 ori, capacitatea de efort fiind paralelă cu această creștere. Totodată, organismul antrenat dobindeste și o rezistență crescută față de infecții și poate păstra echilibrul său funcțional în cele mai diverse condiții neobișnuite de solicitare (hipoxie, hiperlarism, muncă la temperatura înaltă sau scăzută, accelerațiile și imponderabilitate în timpul zborurilor cosmice etc.).

Cine trăiește și simte mișcarea cu bogăția și frumusețea ei, cine își însușește și domină o largă gamă de deprinderi motrice, este răsplătit din plin de satisfacția de a învinge cu ușurință propriile posibilități în privința forței, vitezei, rezistenței și îndemnării.

Dr. ANDREI DEMETER
Conferențiar la Catedra de fiziologie a I.C.F.,
maestru al sportului

ÎNTĂREȘTE SĂNĂTATEA

VIAȚA ÎNSEAMNĂ MIȘCARE

Pare paradoxală afirmația, dar focurile care mocnesc sub zăpadă sînt cele care răbufnesc mai puternic. Fraza, departe de a rămîne strict și lineal literară, punctează un incontestabil adevăr. Mișcarea este forma de manifestare a materiei, reprezintă o necesitate profund biologică. Sub masca de zăpadă, nevoia de mișcare mocnește în noi ca focul.

La vîrstă de acum, vîrstă halatului și părului alb, privind retrospectiv în propriile mele tanțențe cu mișcarea, ideile despre rolurile ei complexe și importanța ei prind contururi și semnificații îngroșate de scurgerea timpului.

A trăi înseamnă printre altele, și în primul rînd, a te mișca. Mișcarea a fost este și va rămîne totdeauna elementul de bază prin care ne menținem sănătatea, ne prelungim tinerețea și ne mărim durata de viață.

Desigur, nu putem fi cu toții performeri de talie mondială. Dar, trebuie să avem mereu în minte semnificația adevărată, etimologică, a noțiunii de «atlet», care derivă de la «atlis», pădurea sfîntă de măslini și platani din Olimpia, unde se găseau împreună, nu întîmplător, atît templul lui Zeus, cit și statulele învingătorilor olimpici. «Atlet» vrea să însemne deci, în Intruchiparea idealului elin, o veritabilă fuziune între împlinirea vieții spirituale și desăvîșirea calităților fizice.

Acest ideal a rămas peste ani piatra fundamentală a educației tinerelor generații, educație în care cultura fizică și sportul își au rolul lor bine definit și de neînlocuit.

Dr. CLEMENT BACIU
Doctor în științe medicale

SPORTUL ARE UN ROL UMAN ȘI SOCIAL

Fără să socotesc scurtele perioade de întreruperi — au fost nelinsemate — timp de peste 25 de ani am fost nelipsit de pe terenurile de sport. În acest interval, în care am reușit să îmbin în mod fericit pregătirea școlară, iar mai apoi munca profesională, cu practicarea sistematică și rațională a sportului, am putut să apreciez la justa sa valoare influența favorabilă asupra stării mele de sănătate pe care a exercitat-o continuu mișcarea în aer liber, sportul. În efectele sale binefăcătoare asupra întăririi și menținerii sănătății fizice și psihice rezidă preocuparea din toate timpurile a oamenilor luminați, a oamenilor de știință și cu predilecție a medicilor în a recomanda cu căldură tineretului mișcarea, practicarea rațională și regulată în scop igienic a exercițiilor fizice sub formele sale cele mai variate: scurte plimbări, inotul, turismul, atletismul, jocurile sportive etc.

Prin practicarea rațională a sportului, organismul are numai de câștigat, sportul avînd un rol uman și social de o indiscutabilă importanță în dezvoltarea omului complet și nu în exclusivitate asupra unei elite de campioni și recordmani. Practicarea exercițiilor fizice în scop și în spirit competițional, stimularea spre randamentul fizic maxim pentru obținerea unei performanțe mari este de mai mică importanță în ceea ce privește starea biologică a populației. Important este ca exercițiile fizice și sportul să fie îmbrățișate de o masă din ce în ce mai mare de tineri și chiar de mai vîrstnici.

În încheiere vreau să mai amintesc și de un alt aspect al utilizării exercițiilor fizice și anume ale acelor recomandate în scop terapeutic, într-o mare varietate de afecțiuni, cu efecte salutare asupra restabilirii stării de sănătate.

Dr. ION WIESENMYER
maestru al sportului

BINEFACERILE SPORTULUI

Încă din cele mai vechi timpuri oamenii și-au dat seama de importanța mișcării.

Mișcarea în aer liber, alergarea, gimnastica, joaca spontană a copiilor, precum și practicarea în mod organizat a educației fizice și a jocurilor sportive fac ca organismul uman să fie mai bine înarmat în fața agresiunii bolii.

Sportul — mișcare în ultimă instanță, în limita corespunzătoare posibilităților fizice ale vîrstei — produce în organism o stimulare binefăcătoare a tuturor funcțiilor, echilibrele energetice se îmbunătățesc, posibilitățile de efort fizic și intelectual cresc.

Dar, nu numai în prevenirea bolilor, prin întărirea organismului, sportul își arată efectele lui pozitive, ci și în tratamentul curativ al unor întregi serii de afecțiuni, dintre cele mai variate, de la cele ale aparatului locomotor, pînă la cele ale sistemului nervos.

Un teren deosebit de prielnic l-au oferit, încă de la început, ortopedia și traumatologia, care, prin intermediul educației fizice și sportului urmăresc recuperarea integrală a bolnavilor. Spre exemplu, este cunoscut în întreaga lume «Ciroul lui Göbler», din Viena, adică clinica de ortopedie și traumatologie a profesorului Göbler, în cadrul căreia, în mod organizat, bolnavii și convalescenții practicau și practică educația fizică și jocurile sportive. Nu de puține ori, firavii traumatizați intrați pe poarta acestui spital, au ieșit după vindecare adevărați atleti.

Mișcarea face ca operatul să-și învingă boala mai repede, să prevină o serie de complicații altă dată de neînălțurată, ea îl redă pe om muncii mai devreme, îl face mai capabil.

Sportul intervine direct în consolidarea și permanentizarea efectelor unor tratamente încununat de succes.

Sportul ajută la recuperarea nu numai fizică, dar și psihică a foștilor bolnavi, însușindu-le încredere în propriile lor forțe și conștiința utilității lor sociale. Iată cit e de folositor sportul.

Dr. JEAN PONOVA
Medic specialist chirurg,
maestru emerit
al sportului

SPORTUL CULTIVĂ SĂNĂTATEA FIZICĂ, SĂNĂTATEA MORALĂ ȘI SOCIALĂ

Sportul și sănătatea. Două noțiuni, care, după părerea mea, pot fi înglobate într-una singură: aceea de VIAȚĂ.

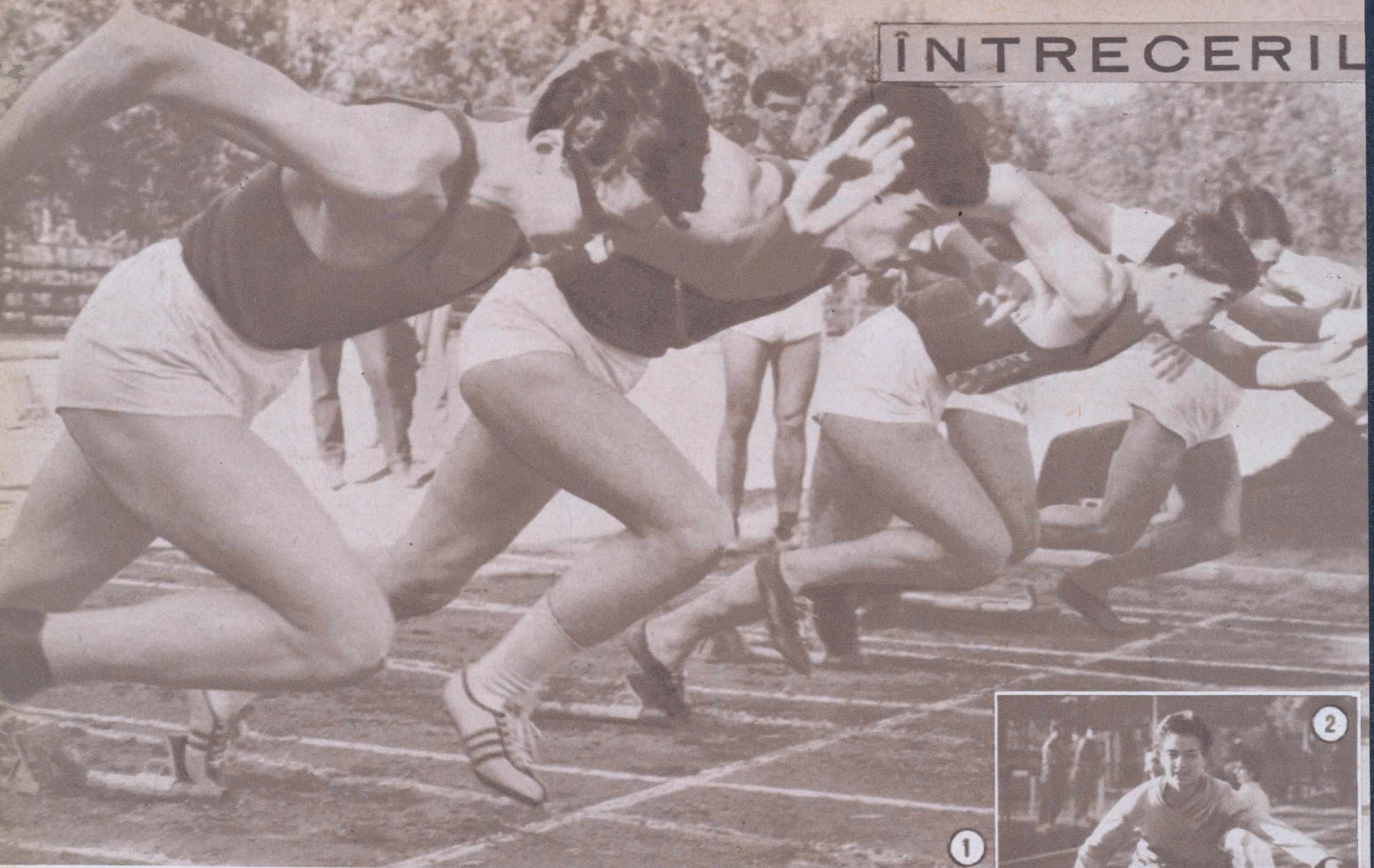
Schimbările ce se petrec la nivelul fiecărei celule din organismul uman, în mod continuu, constituie condiția «sine qua non» a vieții celulei respective, fără de care celula moare. Dacă această activitate permanentă celulară, adevărată «gimnastică» a celulei, reprezintă condiția vieții, pentru buna funcționare a complexului de celule din întregul organism, deci pentru sănătatea organismului, sportul reprezintă același lucru.

SPORTUL, prin care se înțelege orice fel de exercițiu sau mișcare organizată, de la cele mai simple mișcări de înviorare făcute dimineața, o plimbare după masa de seară sau câteva mișcări de relaxare în timpul producției și pînă la sportul de performanță, înseamnă dezvoltarea aparatului osteo-muscular, îmbunătățirea funcțiilor vitale ale organismului: respirația și circulația, precum și a celorlalte organe și aparate, înseamnă irigare mai bună cu sînge și deci cu oxigen a tuturor tesuturilor organismului, inclusiv a creierului, înseamnă SĂNĂTATE FIZICĂ.

SPORTUL se face acasă, în familie, în producție sau în mici colectivități numite echipe. Aceasta duce la o educare a trăsăturilor de caracter ale individului, ceea ce înseamnă SĂNĂTATE MORALĂ ȘI SOCIALĂ.

Iată de ce am spus la început că sportul și sănătatea reprezintă un tot, că se condiționează reciproc și că amîndouă la un loc reprezintă VIAȚĂ.

Dr. A. NOVACEK
maestru al sportului

Ziua de mîine a atletismului

Stadionul Tineretului din Capitală, împodobit cu verdele primăverii, a fost gazda primitoare a celor care vor reprezenta «mîine» atletismul românesc. Faza orășenească a fost, de fapt, penultimul act al întrecerilor atletice rezervate elevilor. Cîrînd, primii din acest concurs își vor disputa, alături de cei mai buni elevi din țară, titlul de campion școlar pe anul 1966.

Rezultatele — ținînd seama de forma sportivă atinsă la început de sezon — ne îndreptătesc să sperăm în finală cîteva cifre remarcabile. Dacă viteziștii n-au confirmat, săritorii în schimb au întins ruleta aproape de 14 m la triplu salt (13,97) prin Radu Mutică (Liceul 32) și Victor Radîiți (Liceul 21) — 13,86 m. La 110 m.g. Florian Drăguleț (Liceul Mihai Viteazul) a oprit acul cronometrului la 14,5 sec. ocupînd locul I. Ca săritor, cu 13,14 la triplusalt, el s-a clasat pe locul III.

La fete sprintul pare salvat. Sanda Anghelescu (Liceul 38) a acoperit suta, împreună cu Aura Petrescu (Liceul Gh.Lazăr) în 12,3 sec. La lungime, Alina Popescu, la numai 15 ani, sare 6,08 m (în sală) și în aer liber, la acest concurs — 5,46 m.

lată numai cîteva din elementele «viitorului». Școala reprezintă izvorul acestor sportivi. Pentru afirmare, specialiștilor le revine sarcina de a-i culege și crește pe cei mai talentați, pentru ca faima iolandeii și Mihaelei să fie purtată mai departe pe firmamentul atletismului mondial.

ÎN IMAGINI:

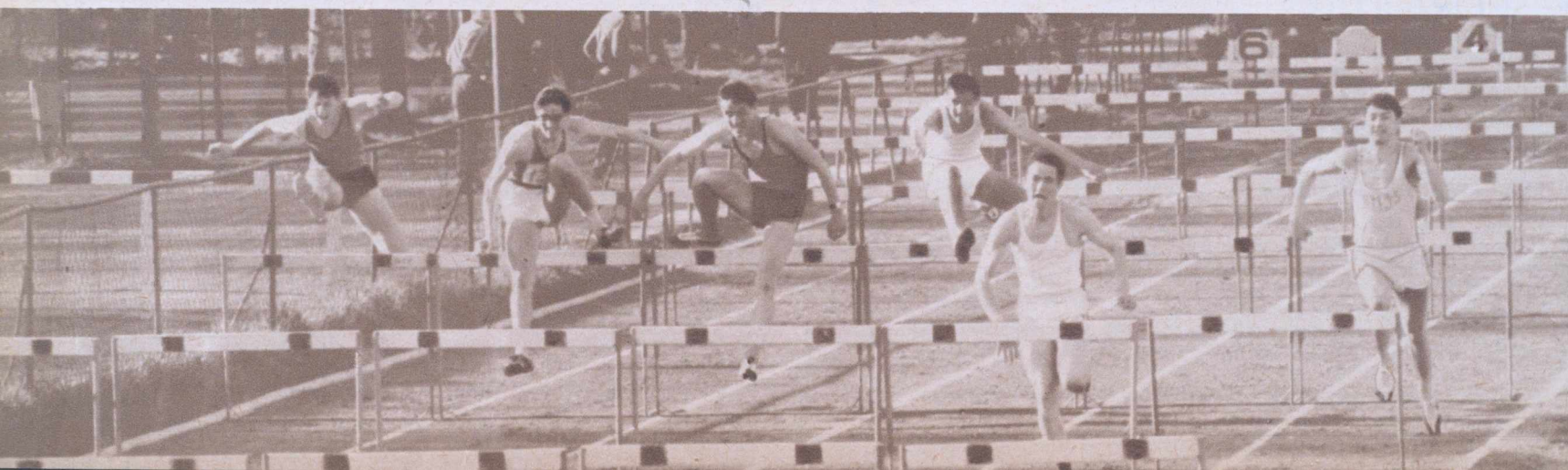
1. Start în semifinala probei de viteză. Cel mai rapid va fi cunoscut abia după 100 m.

2. Eleva Sanda Anghelescu după cîștigarea finalei de 80 m.g. cu timpul de 11,9 sec.

3. Cornelia Popescu examinează pentru ultima oară discul.

4. Deosebit de disputată a fost proba de 110 m.g. băieți. Cîștigător: Florian Drăguleț — 14,5 sec. (în prim plan).

P. R.

Baschetul e pasiunea lor...

— Ah, a ratat!

Citã părere de rău se putea citi pe fața inflăcărâului supporter. Echipa favorită conducea cu scorul de 86-6 și mai erau doar câteva minute de joc. Alături de spectatorul nostru, alți doi trăiau intens ultimele minute ale partidei. Fluierul final a oprit tabela de marcaj la scorul de 91-9 pentru echipa liceului «Mihail Sadoveanu». Spectatorii de adineaori s-au trădat imediat. Erau părinți... Părinți care au înțeles să vină în ajutorul profesorului de educație fizică. Echipa școlii este sinteza unei munci îndelungate de selecție.

Astăzi vă prezentăm echipa de junioare II a liceului «Mihail Sadoveanu» (foto 1): Constanta Andreescu, Cristina Popescu, Veronica Buri, Donca Falcon, Victoria Mateescu, Dana Chirilescu, Filofteia Epure, Silvia Cristescu, Anca Ivănescu, Sanda Munteanu, Gabriela Ionas, Tatiana Rădulescu, Florentina Bujdureanu, Vita Diaconu, Stefania Raicu și Paula Ștefănescu, de la stînga la dreapta.

Sub îndrumarea pricepută a profesorului Gheorghe Cindea Benone echipele fac 4-5 antrenamente săptămînal, exersînd elemente de atac și apărare, pe prim plan fiind însă dezvoltarea fizică generală.

Capacul — element tehnic de apărare — este

executat de către elevele Sanda Munteanu și Vita Diaconu (foto 2).

Lupta pentru recuperarea unui balon deviat din panou este un exercițiu pe care elevele îl folosesc cu multă convingere (foto 3).

În final, eleva Tatiana Rădulescu, angajată într-o reușită pătrundere (foto 4).

Printre cele mai bune jucătoare s-au dovedit a fi Cristina Popescu, Gabi Ionas și Filofteia Epure, foarte bune și la învățătură; iar printre rezultate: locul II în «Cupa Carpați» — Brașov — 1965. În turul actualului campionat pentru junioare (14-16 ani) echipa ocupă locul II cu 10 victorii și o înfrîngere.

Cele trei formații ale școlii sînt rezultatul muncii însuflețite — depuse de un colectiv inimos de pedagogi, în frunte cu directorii Iuliu Utto, Ion Dumitrascu și Ionel Poplesanu și profesorii Valeriu Sturza, Gheorghe Cindea Benone (la fete) și Stela Rusu (la băieți). Alături de ei, la succesul echipei de baschet își aduc contribuția și citiva părinți entuziaști, iubitori ai sportului, care au venit în sprijinul profesorilor de educație fizică. Lucrul e firesc, dacă avem în vedere că baschetul e pasiunea lor, a tuturor.

Fotoreportaj de P. ROMOSAN

CAMPIONATUL DE FOTBAL
1965 - 1966

U. T. A r a d

SPORT

În picioare, de la stînga la dreapta: antrenorul principal **DUMITRESCU** III Nicolae; **BACOS** Stefan, stoper, 28 de ani, 1,80 m înălțime, 71 kg greutate; **DONCIU** Alexandru, inaintas central, 25 de ani, 1,75 m, 77 kg; **PET-SCHOVSCHI** Ladislau, inaintas central, 1,80 m, 69 kg; **WEICHEL** Carol, portar, 24 de ani, 1,88 m, 83 kg; **TIRLEA** Mihai, inaintas central, 28 de ani, 1,73 m, 68 kg; **METCAS** Hristo, stoper, 29 de ani, 1,75 m, 73 kg; **BIRĂU** Gavrilă, fundaș de margine, 21 de ani, 1,75 m, 75 kg; **DOMIDE** Flaviu, inaintas central, 19 ani, 1,83 m, 75 kg; antrenorul secund **REINHARDT** Ion.

Jos, de la stînga la dreapta: **PANTEA** Nicolae, extrem, 20 de ani, 1,74 m,

66 kg; **CZAKO II** Gheorghe, fundaș de margine, 22 de ani, 1,75 m, 68 kg; **JAC** Vasile, inaintas central, 24 de ani, 1,75 m, 68 kg; **AXENTE** Mircea, inaintas central, 22 de ani, 1,71 m, 67 kg; **DAMIAN** Ioan, inaintas central, 19 ani, 1,73 m, 71 kg; **FLORUT** Emil, mijlocas, 30 de ani, 1,72 m, 70 kg; **CHIVU** Dumitru, mijlocas-inaintas, 27 de ani, 1,73 m, 68 kg; **IGNA** Ioan, inaintas-mijlocas-fundas, 26 de ani, 1,75 m, 69 kg. Lipsesc din fotografie **COMAN** Narcis, portar, 20 de ani, 1,84 m, 81 kg și **SCHIOPU** Petru, mijlocas, 18 ani, 1,74 m, 62 kg.

Speranțe arădene

La sfîrșitul turului, U.T.A. avea un nesperat loc patru (13 5 4 4 19 - 23 14), dar golaverajul ciudat pentru o echipă aflată în primul cvartet al clasamentului punea la îndoială justetea poziției arădenilor. Totuși, numeroși suporteri ai textilistilor sperau că U.T.A. își va mentine locul, urmînd să-si echilibreze «fracția-gol», fortificîndu-si atacul.

Ce s-a întimplat în realitate? După un prim joc la Arad, unde au pierdut un punct cu Steaua (să notăm că le cîștigaseră pe amîndouă în tur, la București), arădenii au evoluat frumos la Iasi unde, în ciuda înfrîngerii (1 - 2), au lăsat impresia că pot continua «campania din tur». Dar, a venit jocul cu Crisul la Arad, în care, deși favoriți, textilistii au salvat un punct abia în ultimele minute. Au urmat înfrîngerea de la Timisoara (0 - 1 cu Politehnica) și «dușul cel rece» de la Arad, cu Steagul roșu (tot 0 - 1), care a readus echipa lui Dumitrescu pe drumul suspinelor.

Ce se întimplă la U.T.A.?

Să ascultăm părerea antrenorului emerit C. Braun-Bogdan, care, deși păstrează o afecțiune firească față de echipa pe care a antrenat-o, intruneste condițiile unei certe obiectivități:

U.T.A. a slăbit mult în retur. Nu cred că fostii mei elevi sînt amenințați grav cu retrogradarea, dar asta e o slabă consolare. În toamnă s-a produs o interesantă emulație. Cei cîțiva jucători promovați (Birău, Czako II, Pantea, Jac și Axente) au «tras» ca să se afirme. Fără să aibă calități excepționale, ei au valorificat o bună instruire (Dumitrescu - Reinhardt) și au atins, aș spune, plafonul maxim. Returul, însă, nu l-au mai început cu setea de afirmare a... primelor începuturi. Pe de altă parte, jucătorii de bază (Metcas, Florut, Tirlea) manifestă simptomele unei uzuri pe care eu nu mi-o explic în totul. Îmi pare rău de Tirlea care, la calitățile pe care le are, sau — mai exact — le-a avut, ar fi putut să fie portdrapelul fotbalului arădean. Astăzi U.T.A. nu mai are un om care să poată răsturna favorabil soarta unui joc, așa cum a fost cazul cu «bătrînul» Petschov-

ski, cînd a jucat mijlocas, sau cu Pircălab, cînd și-a luat zborul spre clasa internațională.

Returul arădenilor a avut un start mai slab și datorită unor împrejurări independente de voința lor. Steaua din jocul de la Arad n-a mai fost Steaua din toamnă, Crisul și Politehnica au jucat «cu spatele la zid», iar brașovenii nu aveau nici ei o situație strălucită. Iar cînd jocul devine mai aprig, U.T.A., care e obișnuită — să recunoaștem — cu un joc tehnic fără socuri, cedează mai ușor.

Tabloul e deci complet. U.T.A. n-a putut trece peste răsena de primăvară. Partea cea mai gravă a situației este însă că juniorii Aradului nu mai au nivelul celor de acum cîțiva ani, astfel că «textilistii» sînt nevoiți să apeleze la un Jac (Tirnăveni) sau la un Birău (Sf. Gheorghe). Desigur că 2 - 3 jucători din afara regiunii nu reprezintă o dramă, ci dimpotrivă, dar în cazul Aradului acest lucru demonstrează o scădere a atenției față de copii și juniori, care au fost întotdeauna speranțele iubitorilor de fotbal din «orasul de pe Mureș». Încă o dată, speranțele arădenilor se pot alimenta doar la sursa proprie. Deci...

ÎN FOTOGRAFII:

1. Tirlea și Igna reprezintă încă prezentul, dar Farmati, antrenorul copiilor, știe că succesele viitoare ale fostei sale echipe se pot întrezări în «bătăliile piticilor».
2. Tirlea-Florut-Metcas. Unii spun că «trio»-ul a oboșit. Ce spuneti, băieți?
3. Pantea a promis, mai promite, dar «stîngul» e tot slab.
4. Moment de relaxare pe gazonul stadionului atîtor victorii. «Trebuie să stringem rîndurile, băieți!» (N. Dumitrescu).
5. Petschovski III. Se spune că aschia nu sare departe de copac. Dar, anii trec, și...

1

2

3

4

5

Cresc copiii Clujului

Acum câteva luni au fost 900. Apoi a venit selecția. Au rămas 60. Aceștia 60 s-au organizat în 3 echipe, care se antrenează de trei ori pe săptămână, sub conducerea fostului «universitar» Iosif Lutz (în fotografie, în dreapta). În fiecare duminică, toate cele trei echipe joacă în campionatul orașenesc de copii. Asta se întâmplă dimineața. După-amiaza, ei — și mulți alții — urcă în tribunele marelui stadion

din parcul orașului, pentru a învăța fenta de la Ivansuc, centrarea de la Pircălab, driblingul de la Ion Ionescu. Un sector întreg al tribunei centrale (1500 de locuri) este rezervat gratuit copiilor. De cele mai multe ori cifra este mult depășită și atunci corul galeriei pitice a Universității se aude pînă în Parcul Babeș.

Fotbalul clujean are o veche tradiție în grija

pentru fotbaliștii... de miine. În ultimul timp, însă, la «Universitatea-Cluj», o serie de nume din afara orașului au «întărit» echipa, micșorîndu-i procentajul... clujean. Dar lucrurile par să se fi schimbat. Victoria echipei de juniori — campioană republicană pe anul 1965 — și afluența de copii pe stadionul lui Marcu și Remus Cîmpeanu anunță în viitor o etapă nouă în fotbalul clujean. De-aici însă și o altă concluzie — recomandare: antrenorul copiilor clujeni nu trebuie să fie doar Iosif Lutz. Ivansuc, Marcu, Szabo și toți ceilalți pot pune și ei umărul prin sfaturi și, mai ales, prin puterea exemplului.

(Foto: AUREL NEAGU)

BRUXELLES, 11 MAI 1966

Înainte tragerii la sorți a semifinalelor C.C.E., Helenio Herrera declara că adversarii cei mai încomodi pentru Inter ar fi — în ordine — Manchester, Partizan și... Real Madrid. Pînă la urmă, Real, mai... realist ca acum doi ani, la Viena, l-a obligat pe «mag» să se recunoască învins și să spună că... «așa e viața». În același timp, Partizan elimina pe Manchester United, considerată de mulți specialiști drept super-echipa anului.

Iată deci că outsidersii semifinalelor sînt... finaliștii de la Bruxelles. Outsideri e un fel de a spune. Ambii finaliști au merite deosebite. Real — pentru turul de forță de a fi renăscut într-un singur an, iar Partizan pentru faptul că este o echipă de club națională 100% (Manchester are un singur jucător «din afară», Denis Law, dar acesta valorează cît trei). Pe deasupra, Partizan, deși nu a eliminat pe Inter, are în subordinea sa patru echipe de prim rang: Nantes, Werder Bremen, Sparta Praga și Manchester.

Finala de la Bruxelles are, așadar, o semnificație specială, punînd față în față două echipe care reprezintă fotbalul țării lor. Un favorit? Greu de spus. Real Madrid își apără dreptul de existență în C.C.E. (se știe că madrilenii au pierdut campionatul), iar Partizan e hotărît să aprobe valoarea unui fotbal care — după părerea celor prezenți la campionatul mondial din Chile — a trecut atunci pe lîngă o mare victorie. Prin simpla impresie, credem că în ediția 1966—67 a C.C.E., fotbalul iugoslav va avea două echipe.

ÎN FOTOGRAFII: 1. Belgrad, 13 aprilie 1966. Partizan-Manchester 2—0. La balon: Beceiaț. În dreapta: Bobby Charlton. 2. Madrid, 13 aprilie 1966. Real-Inter 1—0. Golul lui Amancio, golul victoriei.

FINALELE „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI“

- I 1955—56 Paris: Real Madrid—Reims 4—3 (2—2)
- II 1956—57 Madrid: Real Madrid—Fiorentina 2—0 (0—0)
- III 1957—58 Bruxelles: Real Madrid—Milan 3—2 (0—0, 2—2)
- IV 1958—59 Stuttgart: Real Madrid—Reims 2—0 (1—0)
- V 1959—60 Glasgow: Real Madrid—Eintracht Frankfurt 7—3 (3—1)
- VI 1960—61 Berna: Benfica—F.C. Barcelona 3—2 (2—1)
- VII 1961—62 Amsterdam: Benfica—Real Madrid 5—3 (2—3)
- VIII 1962—63 Londra: Milan—Benfica 2—1 (0—1)
- IX 1963—64 Viena: Internazionale—Real Madrid 3—1 (1—0)
- X 1964—65 Milano: Internazionale—Benfica 1—0 (1—0)
- XI 1965—66 Bruxelles: Partizan Belgrad—Real Madrid ?

Prima etapă de mai a fost dominată de performanța Rapidului la Brașov. În ajunul meciului, 90% din iubitorii fotbalului erau convinși că în orașul «loviturii de teatru» se va decide din nou campionatul, prin victoria «stegarilor» și desprinderea liderului. Iată însă că vigurosul contraatac al Rapidului a readus echilibrul în lupta pentru titlu. Astăzi se poate spune că Petrolul și Rapid păstrează șanse egale, după ce pînă în etapa trecută petroliștii păreau să dețină o poziție favorabilă în cursă...

PETROLUL, acasă, a... executat speranțele Farului, menținându-se la conducere cu punctul în plus și cu golaverajul care reprezintă, de fapt, încă un punct.

CSMS, care «a stăpînit mijlocul terenului și s-a aflat de multe ori cu mingea la picior, întîrziînd să șuteze» (Diaconescu — lași), a mărit copios șansele de salvare ale orădenilor.

DINAMO PITEȘTI a adunat pînă acum 8 din cele 12 puncte promise în retur revistei **SPORT**, fiind deocamdată campionul... lucidității. Cu o echipă bine organizată, în stare să se adapteze diverselor situații de joc, piteștenii au adunat 20 de puncte și dețin locul patru după un start care părea să anunțe o catastrofă (jocuri pierdute acasă cu Petrolul și Știința Cluj).

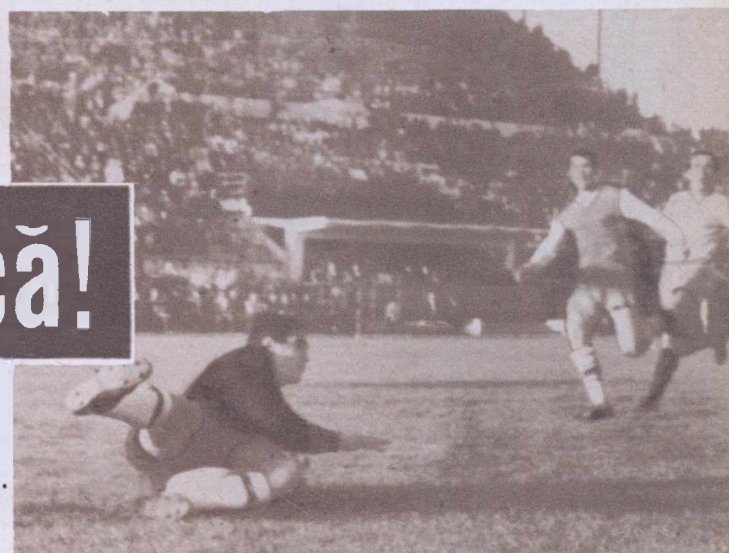
DINAMO BUCUREȘTI joacă fără obiectiv palpabil și imediat. Să sperăm că antrenorii vor valorifica această perioadă de acalmie — firească, poate... — pentru startul din toamnă.

STEAUA se apropie, după cît se pare, de momentul cristalizării echipei. Ecuația oarecum rezolvată în apărare așteaptă soluții în mijloc și în atac. Credem că premiza trebuie să-l cuprindă pe Sorin Avram înaintas central.

STEAGUL ROȘU a avut șansa de a fi cîștigat surprinzător la Arad. Altfel s-ar fi aflat în zona retrogradării, de care nu e departe nici astăzi.

STEAGUL ROȘU—RAPID 0—2 Andrei stopeză atacul lui Hașoti (în stînga).

PETROLUL—FARUL 3—0. Atacă Dri-dea. Minciuc e bătut.

DINAMO BUCUREȘTI—DINAMO PITEȘTI 1—1. Niculescu va boxa balonul, asaltat de Dumitrache.

RAPID contraatacă!

ȘTIINȚA CRAIOVA se bate frumos, cu temperamentul ei vulcanic, anunțînd ameliorări pentru viitor. Faptul ne bucură, pentru că Craiova este realmente un «oraș al fotbalului».

UNIVERSITATEA a pierdut la Timisoara, dar rodează nume noi, ceea ce e, totuși, un cîștig.

UTA are o situație de-a dreptul dramatică. După ce au avut locul patru în tur, textilistii nu au izbutit nici măcar o victorie în șase etape. Situația arădenilor este extrem de grea. Li poate salva doar forma maximă...

POLITEHNICA păstrează cu greu «roata» plutonului, fiind angajată direct în lupta pentru evitarea lanternei...

FARUL joacă sub nivelul promisiunilor, dar se poate salva prin intransigența manifestată acasă...

CRIȘUL a realizat pînă acum mai mult decît și-a promis, izbutind să obțină comutarea sentinței în «muncă grea, pentru reabilitare».

În sfîrșit, **SIDERURGISTUL**, dar cine știe...

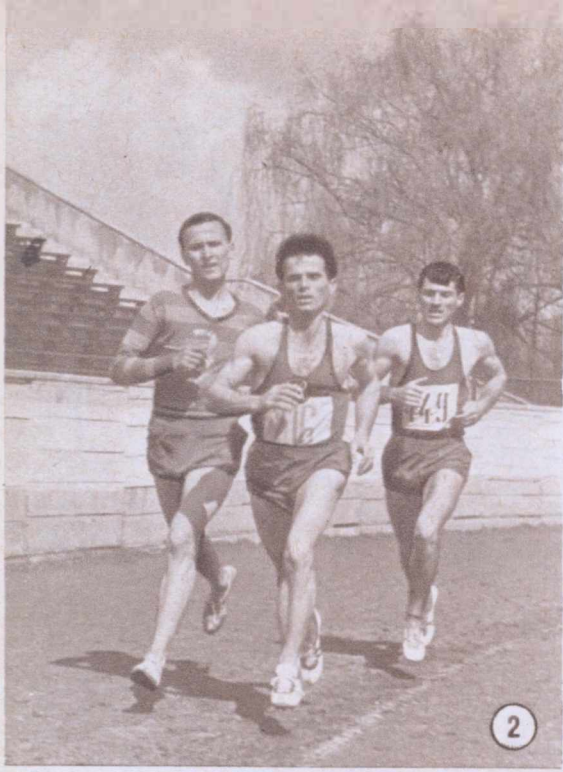
Cu șapte etape înainte de sfîrșit, atît piscul campionatului cît și baza sînt în grele frămîntări.

Etapa a 19-a a marcat refacerea morală a Rapidului și marea înfrîngere a Aradului. Echipa textilistă, care nu a cunoscut niciodată anturajul categoriei B, este amenințată mai grav ca oricînd. Poate că totuși jucătorii ei — pe care revista noastră îi prezintă chiar în acest număr — vor găsi resursele necesare pentru a apăra renumele unui centru de seamă al fotbalului nostru.

METALUL

o școală a fondului și demifondului

2

1

3

4

Printre spectatorii competițiilor sportive se găsesc adesea adevărați «statisticieni» și «croniciari» neîntrețuți, care cunosc cele mai mici amănunte, bizare, din viața și activitatea sportivilor. Unul dintre aceștia, prezent în parcul «23 August» la finalele campionatului republican de cros, ne explica: «cu siguranță că există o legătură între alergătorii pe distanțe lungi și... metalurgie (!?). De cele mai multe ori recordmanii juniori au fost metalurgiști: Pleșcan, Hiră, Balotescu, Cioca, Căpraru. De asemenea și mulți dintre atleții seniori — unii care nu mai aleargă sau alții care mai sînt încă în plină activitate — ca de pildă Dinu Cristea, Emil Pandrea și Victor Pop, Tadeus Strzelbiski, Ștefan Beregszaszi, Victor Caramihai, Zoltan Vamos, Constantin Bloțiu...» Și argumentele curgeau cu lux de amănunte. Avea dreptate.

Să fie doar o coincidență? Adevărul e că mulți muncitori metalurgiști sînt atrași spre probele de demifond și fond. Poate că duritatea meseriei îi împinge spre... duritatea probelor de alergare lungă. De aceea, la clubul Metalul din București s-a

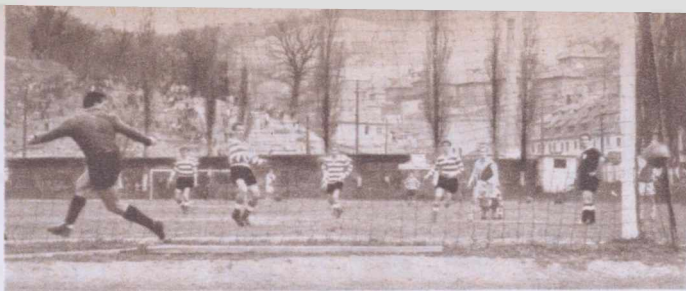
format o tradiție în pregătirea alergătorilor de demifond și fond. Antrenorii Silviu Dumitrescu, căruia i s-au alăturat în ultimii ani și Constantin Nourescu și Dinu Cristea, au creat în mijlocul atleților metalurgiști o adevărată școală de demifond și fond. Atît la fete — iar în ultimul timp, mai ales la juniori — prezența în primele locuri ale clasamentelor a tinerilor metalurgiști a devenit o tradiție. În acest an juniorii clubului Metalul au cîștigat, pentru a doua oară consecutiv, titlul de campioni la cros, iar în loturile republicane de juniori și tineret figurează și cinci atleți metalurgiști din București. Cheia acestor succese? Ne-a oferit-o chiar antrenorul Silviu Dumitrescu. Să-i dăm așadar cuvîntul: «Perseverență, conștiințiozitate, legătură sufletească și muncă, multă muncă din partea atleților, precum și selecție, o selecție minuțioasă și pasiune din partea antrenorilor. În ceea ce privește metoda — nici un secret: canticate mare de lucru la intensitate redusă cu juniorii, iar cu cei mai mari... încredere în posibilitățile de adaptare la efort ale organismului omenesc. Și, în încheiere,

cîteva nume de perspectivă: Ion Dima, Alexandru Dindăreanu, Nicolae Brinzan, Milan Chițu, Constantin Pascale, Cecilia Berna, Mihai Brezuică, Dan Dumitrașcu, Marin Minea, Maria Boș. Unii sînt de pe acum cunoscuți, alții pe drumul afirmării. Iată numai cîțiva dintre elevii conștiințioși ai școlii de demifond și fond de la clubul Metalul.»

TIMIȘ VASILIU

ÎN FOTOGRAFII:

1. O pauză la antrenament: veselie și optimism.
2. La un concurs, metalurgiștii A. Dindăreanu și M. Brezuică în luptă cu un rapidist: I. Simionu (în prim plan).
3. Pitorescul terenului de pregătire nu este niciodată neglijat.
4. Echipa juniorilor a cîștigat în acest an pentru a doua oară «Cupa campionilor republicani». Sus, în mijloc, antrenorul Silviu Dumitrescu.

AȘA DAI

Destule lovituri de pedeapsă de la 11 m au fost ratate de fotbaliiști din categoria B, în turul și chiar la începutul acestui retur al campionatului. Parcă s-ar fi molipsit de la «frații» lor mai mari din prima categorie.

«Ghinionul» (astfel motivează mulți jucători aceste inadmisibile ratări de goluri) pare-se să se fi... spart. Imaginea de mai sus confirmă din plin. Executantul transformării impecabile a penaltiului este medieșeanul Chezdi. (Gaz Metan — Recolta Carei 1—0).

Z. RIȘNOVEANU

— Mediaș —

Foto: M. TÂNASE

O AUTENTICĂ SPERANȚĂ

Dorina Mezinca, elevă în clasa a VII-a a Liceului nr. 2 din Reșița, este o adevărată speranță pentru natația noastră. Campioană republicană școlară (Ș.S.E.), componentă a mai multor ștafete campioane republicane, recordmana țării la 100 m fluture, 200 m mixt și 400 m mixt (la categoria fete 14 ani), Dorina Mezinca s-a numărat, la recentul concurs republican de primăvară, printre cele mai bune inotătoare, reușind să câștige majoritatea probelor la care a concurat. Dorina este în același timp și una dintre cele mai bune eleve ale liceului la care învață. La sfârșitul trimestrului doi al anului școlar în curs a obținut media generală 9,75. Să sperăm că tinăra reșițeană va reuși, cu concursul antrenorului ei I. Schuster, să-și îmbunătățească în continuare performanțele sportive.

ROMEO POENARU

— Reșița —

ALPINIADA REPUBLICANĂ

Anul acesta alpiniada republicană s-a bucurat de o mare participare a sportivilor alpiniști. 161 de concurenți au luat startul în cele două etape de iarnă desfășurate în Piatra Craiului și Bucegi.

Alpiniștii noștri frunțași au dovedit și de această dată că sînt bine pregătiți tehnic, că au o bună condiție fizică și că pot face față cu succes oricărui traseu și pe orice vreme.

Majoritatea echipelor a reușit să acumuleze la capătul acestei escale puncte foarte prețioase pentru cucerirea titlului, remarcîndu-se echipele Dinamo, Armata, Metalul «23 August» și Metalul Hunedoara.

Cea de a doua etapă a alpiniadei de iarnă a prilejuit o întrecere și mai aprigă, fiind vorba în plus de efectuarea unui circuit pe schiuri cu atingerea unor virturi (piscuri) din munții Bucegi, marcate cu fise metalice, ca și trecerea unei probe de schi-coborîre în regiunea Peștera-

Babele. Trebuie reținut faptul că alpiniștii au mai efectuat și o cătărătură pe turnul Seciului și pe Turnuleț.

După o disputată luptă, pe primele patru locuri s-au clasat echipele Dinamo Brașov — cu 79,50 puncte, Armata Brașov — cu 78,75, Metalul «23 August» — cu 78,25 și Metalul Hunedoara — cu 78,00 puncte. Cu acest prilej s-au evidențiat și spor-

tivii N. Jitaru și Mircea Opris, Aurel Irimia, maestrul al sportului și D. Chivu, Ion Moldovan, Ion Chicioarea și Abell Rîțișan.

Succesul din acest an al alpiniștilor în etapele de iarnă este pe deplin justificat, deoarece asociațiile și cluburile sportive au trimis un număr mult mai mare de echipe decît în anul trecut, iar Comisia Centrală de Turism și Alpinism s-a orientat mai bine în alegerea și programarea etapelor și traseelor alpiniadei după criteriile noi, dictate de experiența acumulată de-a lungul anilor.

GH. CLIBA

STUDENȚII RUGBIȘTI...

din Petrosani au reușit o frumoasă victorie în fața formației Rulmentul Birlad pe care, după un joc spectaculos, au reușit să o învingă cu 6—0. Corespondentul nostru AUREL DULA ne-a trimis o fază din această partidă. V-o prezentăm și dv.: după o grămadă deschisă, Bojenescu (Știința) deschide spre linia de treisferturi.

Puterea obișnuinței

—Știi, pentru alergări se folosesc pantofi cu cuita, nu pantofi... cui!!!

Desene de C. CIOȘU

— Bacău —

POȘTA REDACȚIEI

A. POPESCU — București. Sinteți elevă în cl. XI-a și vă place foarte mult baschetul. Ne cereți adresa clubului Rapid pentru a putea corespunde cu baschetbalista Anca Racoviță. Iat-o: Șoseaua Giulești nr. 10, București.

OCTAVIAN LUPEI — Arad. Nu ați auzit de multă vreme de fotbalistul Varga și ne întrebați dacă mai joacă la vreo echipă. Probabil nu ați avut timp să vă ocupați și de fotbal. Altfel ați fi aflat din ziare, de la radio sau televiziune, că joacă la Dinamo București.

ANGHEL ELISABETA — Miercurea Ciuc. Mijlocășul dreapta Vasile Ghergheli de la Dinamo București s-a născut la Baia Mare. Dacă doriți să-i scrieți, o puteți face pe adresa clubului său: București, Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 43.

MIKY MAICANU — Moldova Veche. Ne întrebați cum puteți intra în posesia autografelelor tuturor fotbalistilor de la Rapid București, favoriții dv. Foarte simplu: scrieți-le pe adresa clubului. Veți putea verifica totodată dacă și dv. sînteți... favoritul lor. Succes!

AURELIAN POPESCU — Oradea. Iată rezultatele meciurilor dintre echipele Steaua și Dinamo în edițiile din anii 1950, 1951 și 1952 ale campionatului de fotbal. 1950: 2—2 și 0—1; 1951: 2—1 și 2—6; 1952: 1—1 și 0—1. În acești ani, titlul de campioană l-au cucerit echipele U.T.A. (1950) și Steaua (1951 și 1952).

I. IONESCU — Arad. Comparînd fotografia fotbalistului Meșcas de la U.T.A. cu cea a fotbalistului Nunweiler III de la Dinamo, ați ajuns la concluzia că aceștia seamănă foarte mult și ne întrebați, dacă nu cumva sînt rude. Nelu Nunweiler, pe care l-am întrebat, ne-a spus că nu. Eventual, pentru mai multă siguranță, întrebați-l și dv. pe Meșcas. Locuiți doar în același oraș...

VASILE GRECU — Galați. Pină la ediția din 1960 (Roma) a Jocurilor Olimpice, nici un atlet din Europa nu a reușit să câștige titlul olimpic la săritura în înălțime. Robert Savlakadze (URSS) a fost primul. Pină atunci, cu excepția ediției din 1932 — cînd a cucerit medalia de aur canadianul Mc Naughton Duncan (1,97 m) — și a celei din 1948 — cînd a învins australianul Winter John (1,98 m) — celelalte ediții au fost cîștigate numai de către atleții americani.

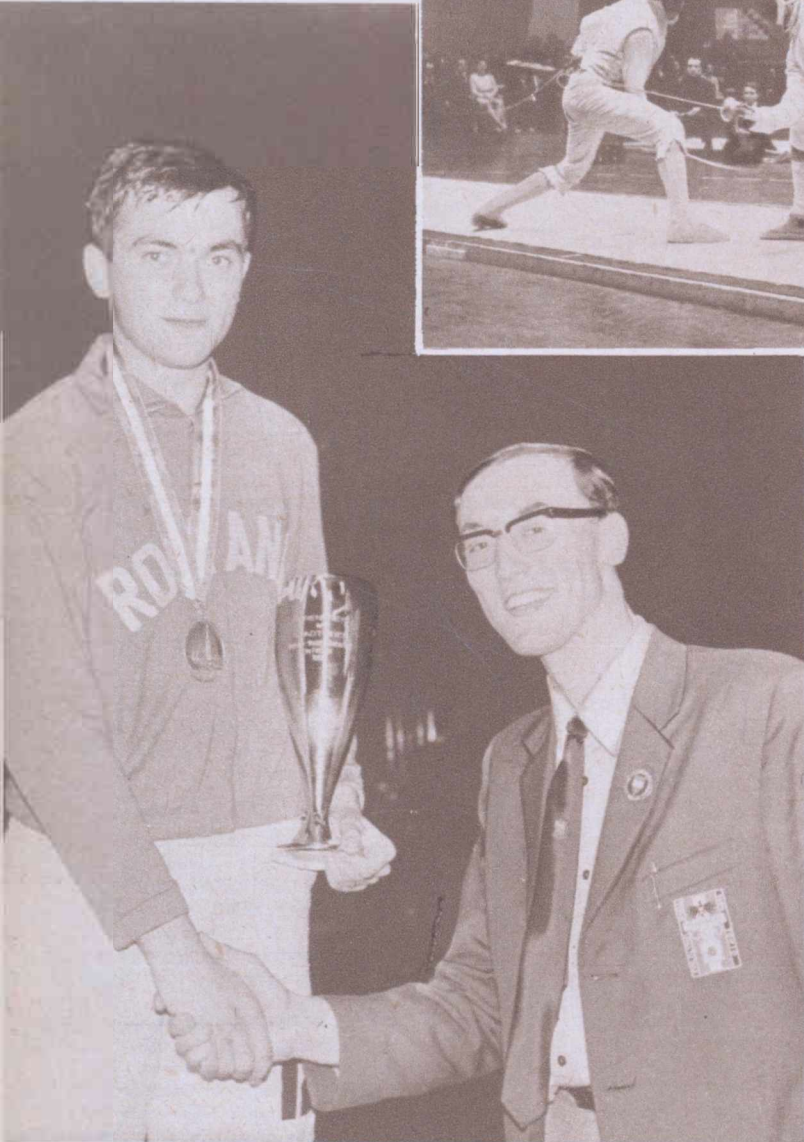
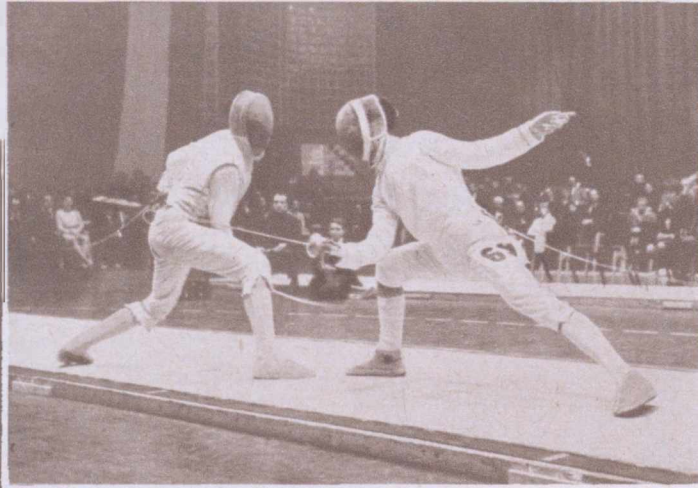
GIGI TÂNĂSESCU — Strehăia. Ne bucură pasiunea cu care urmăriți presa sportivă și emisiunile sportive de la radio și televiziune. V-am satisfăcut dorința și le-am transmis fotbalistilor de la Steaua urările dv. de succes. Iată și adresa lor: București, Calea Plevnei nr. 114. În altă ordine de idei, am reținut propunerea dv. în legătură cu crainicii de la radioteleviziune și, în curînd, veți avea prilejul să-i cunoașteți și prin intermediul revistei noastre. Mai scrieți-ne.

ATANASE MAVRODIEV — Bulgaria. 1) În ciuda îndelungatei sale activități în prima categorie a campionatului nostru de fotbal, echipa Rapid din București nu a reușit nici o dată să cîștige titlul de campioană. În prezent ocupă locul doi în clasament și are unele șanse să desmîntă tradiția. 2) Cluburile vechi de care vă interesați nu mai există.

GHEORGHEMISCHIE — Turnu Severin, pune la dispoziția amatorilor întreaga colecție a revistei «SPORT» din anii 1960—1965 inclusiv. Doritorii îi pot scrie pe adresa: str. Unirii nr. 83, T. Severin.

MAGAZIN Sportiv

CAMPION MONDIAL

După cum se știe, la campionatele mondiale de scrimă ale juniorilor, în proba de floretă, primul loc în lume l-a cucerit reprezentantul nostru **ȘTEFAN WEISS-BÖCK**. În fotografiile alăturate îl putem vedea în două situații diferite. Sus, în dreapta, în timpul luptei cu maghiarul J. Berkovics, care s-a clasat pe locul doi în clasamentul final, iar în stînga, fericitul moment al premierii, în timpul căreia a primit felicitări chiar din partea campionului de anul trecut, austriacul Roland Losert.

FRUMUSEȚEA GIMNASTICII

Excelentul gimnast iugoslav **MIROSLAV CERAR** este binecunoscut pe plan mondial. După ce în anul 1963 a fost decretat sportivul «nr. 1» al Iugoslaviei, fostul campion al Europei a reușit la J.O. de la Tokio performanțe valoroase în compania celor mai buni gimnaști din lume: medalia de aur la cal, medalia de bronz la bară și locul VI la paralele lată-l. În fotografie la un antrenament, executînd o spectaculoasă săritură la cal.

CINE-I CHITARISTUL ?

Sîntem siguri că răspunsul bun la această întrebare nu-l vor da de data aceasta iubitorii și cunoscătorii muzicii ușoare, ci iubitorii și cunoscătorii fotbalului. Pentru a nu vă pune prea mult timp răbdarea la încercare, vom răspunde tot noi întrebării din titlu. Jovialul chitarist din fotografie nu este altul decît celebrul portar sovietic **Lev Iașin** care, la cei 36 de ani ai săi, mai candidează încă la un loc în echipa care va reprezenta Uniunea Sovietică la campionatele mondiale de la Londra. Marea pasiune pentru fotbal și chitară a făcut din Iașin un adevărat trubadur cu... trening.

O FAMILIE SPORTIVĂ

Soții **BARABAS** sînt bine cunoscuți amatorilor de sport din orașul Petroșani. Dacă Lia Barabaș este... numai jucătoare de handbal la S.S.E. din localitate, care activează în categoria A, soțul ei, Nicu, este cu adevărat un polisportiv. Antrenor al lotului republican de schi-fond la fete și antrenor al echipei de handbal băieți Știința Petroșani, a fost el însuși jucător de handbal, fotbalist și schior fondist. Cel mai tînăr membru al familiei, Dănuț (3 ani), promite să devină un celebru «fombalist».

Imaginea realizată de corespondentul nostru **AUREL DULA** din Petroșani ni-i prezintă pe cei trei...sportivi într-un cadru strict familial.

ANTRENAMENTUL ARBITRULUI

Săritorul de garduri din fotografie nu este altul decît arbitrul maghiar **ISTVAN ZSOLT** care se pregătește, în felul său, pentru campionatele mondiale de fotbal din Anglia. Zsolt are o mare experiență a jocurilor internaționale: a condus partide la trei ediții ale Jocurilor Olimpice și la două ale campionatelor mondiale.

În prezent, arbitrul maghiar se îngrijește în mod special de buna sa pregătire fizică. Nu poți fi un bun arbitru dacă nu ești tot timpul pe fază. Și pentru aceasta trebuie să alergi, nu glumă!

POULIDOR DIN NOU ÎNVIŢĂTOR

Cunoscutul ciclist francez Raymond Poulidor a reușit să-și înscrie în palmares o nouă victorie: a câștigat Criteriul național de fond al Franței. În fotografia de mai jos îl putem vedea pe Poulidor încadrat de principalii săi sponsori, Pingeon (stînga) și Lebaube, de care a izbutit să treacă abia după ursa contracronometru.

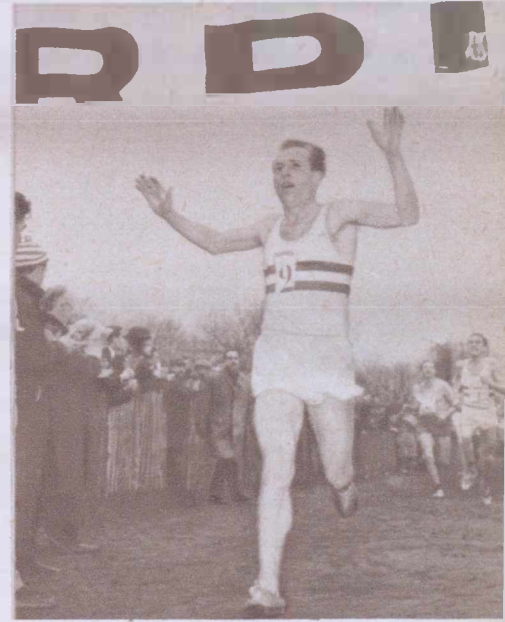

CUPA NAȚIUNILOR

În cadrul tradiționalului concurs hipic internațional oficial, care are loc în fiecare an la Paris, s-au desfășurat nu de mult și întrecerile pentru «Cupa națiunilor». Cea mai bună comportare în această dispută hipică au avut-o călăreții din formația Angliei care au reușit să cucerească primul loc în clasamentul pe echipe și, odată cu aceasta, prețiosul trofeu «Cupa națiunilor». În centrul fotografiei, cu echipa învingătoare, domnișoara Westwood primește felicitări după victoria sa și a echipei sale.

TITLUL MONDIAL ÎN JOC

Întrecerea marilor maeștri sovietici Tigran Petrosian și Boris Spaski pentru titlul mondial de șah a stîrnit un interes deosebit printre toți iubitorii șahului din lume. Partidele celor doi pretendenți la titlul suprem au apărut și apar în publicațiile de specialitate, fiind comentate și chiar criticate unele... inexactități pe care cei doi le-au făcut de-a lungul maratonului lor șahist. Noi vă prezentăm un aspect din prima zi a întrecerii și anume tragerea la sorți a culorii cu care marii maeștri au jucat prima lor partidă. De la stînga la dreapta: Tigran Petrosian, arbitrul principal, belgianul O'Kelly și Boris Spaski.

PREGĂTIRILE FOTBALIȘTILOR BULGARI

Fotbaliștii bulgari se pregătesc intens pentru campionatul mondial, pentru întrecerea fotbalistică la care vor participa cele mai bune 16 echipe reprezentative din lume. Iată-l în fotografie pe antrenorul cehoslovac Vytlačil discutînd cu cîțiva dintre jucătorii bulgari înaintea unui antrenament.

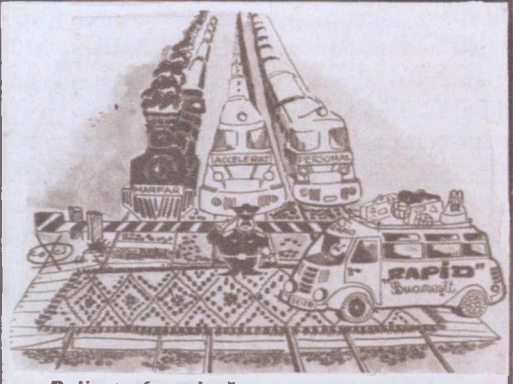
UN FONDIST REDUTABIL

Atletul maghiar Mecser și-a depus o serioasă candidatură pentru titlul de cel mai bun fondist al continentului. El se prezintă, într-adevăr, cu serioase șanse la viitoarele campionate ale Europei, care vor avea loc «acasă» la Budapesta. Mecser s-a pregătit foarte temeinic pentru campionate, dovadă și victoria sa în marea cursă a crosului ziarului L'Humanité (în fotografie).

120 DE PLONJOANE PENTRU O POZĂ

Fotoreporterul cehoslovac Karel Novak a prezentat această interesantă fotografie în care sîntem tentați să credem că apar unsprezece portari. În realitate, originala imagine a fost executată doar cu concursul portarului Josef Le-

decky de la clubul Slavia din Praga. Pentru a-i ajuta pe fotoreporter să-și realizeze ideea, tînărul fotbalist praghez a trebuit să facă nu mai puțin de 120 de plonjoane!

Politețe feroviară...
Desen de OCTAVIAN COVACI

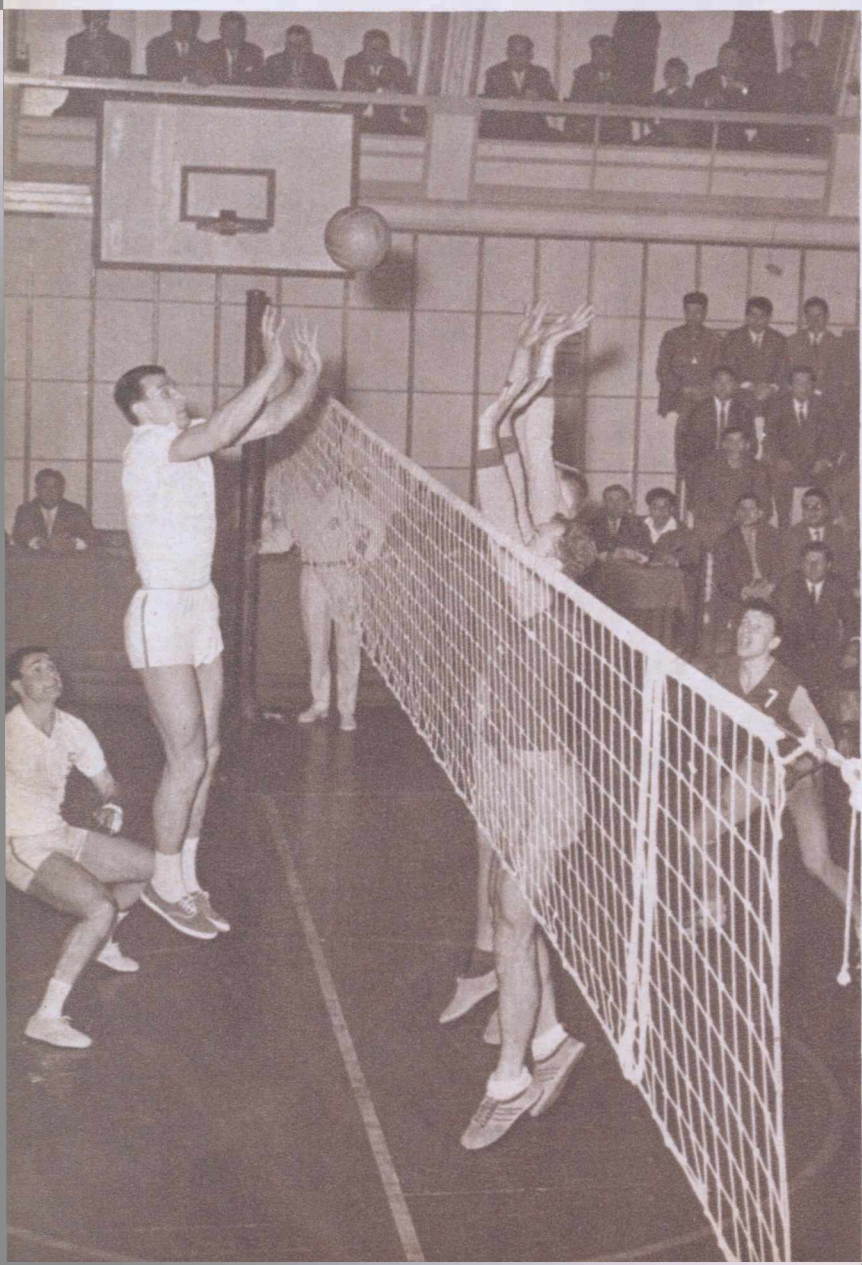

De la stînga la dreapta: antrenorul Sebastian MIHĂILESCU, Eduard DERZEI, Gh. CORBEANU, Wilhelm SCHREIBER, Gelu SMERECINSCHI, Zoltan COZONICI, Mihai STOIAN, Dan MANU, Nicolae DOBRE, Mihai TÎRLICI.

În fotografia de jos: București, DINAMO-DUKLA KOLIN 3-0. La balon Schreiber.

D i n a m o

MARELE DERBI A

JEAN PONOVA,
antrenorul RAPIDULUI:

BRAVO DINAMO!

Dinamo București în finala Cupei Campionilor Europeni! Iată o performanță excepțională din partea unei echipe debutante în marea întrecere a voleibaliștilor continentului nostru. Dinamo București reprezintă un moment remarcabil în voleiul nostru. Echipă de valoare recunoscută, cu un elan greu de stăvilit, Dinamo nu se limitează la acest atribut firesc al tinereții. Inventivitatea antrenorului, suplețea și receptivitatea jucătorilor au dus la realizarea unor scheme tactice foarte variate, mai ales în atac, unde dinamoviștii fac risipă de idei, asigurînd SPECTACOLUL.

Echipă omogenă, cu o pregătire completă, Dinamo beneficiază și de aportul unor ași pe care i-ar putea invidia orice antrenor din lume. Este vorba în primul rînd de consacratul Derzei, liderul echipei, de excelentul Schreiber și, mai ales în perspectivă, de talentatul Tîrlici.

Astăzi, în preajma «finalei românești», care reprezintă cel mai mare succes din istoria voleiului nostru, bucuria de a întîlni o echipă românească este temperată de convingerea că întîlnim cel mai puternic adversar european posibil. Noi vom lupta, ca întotdeauna, pînă la epuizare, aruncînd în luptă forța și experiența certă a Rapidului. Rezultatul? Indiferent de rezultat, așa cum spune Derzei pe copertă, rezultatul va consfinți oricum o mare victorie a sportului nostru.

Sus: Vasile PAVEL, Aurel ARDELEA, Mihai GRIGOROVICI, Nicolae MINCEV, Horațiu NICOLAU, Radu COSTINESCU, antrenorul dr. Jean PONOVA. Jos: Mihai CHEZAN, Davila PLOCON, Aurel DRĂGAN, Pompiliu GAVRILIȚĂ, Gheorghe FERARIU.

În fotografia de jos: Moscova, RAPID—Ț.S.K.A. 3—2 Plocon atacă, susținut de Nicolau (2) și Drăgan.

Rapid

LEIULUI EUROPEAN

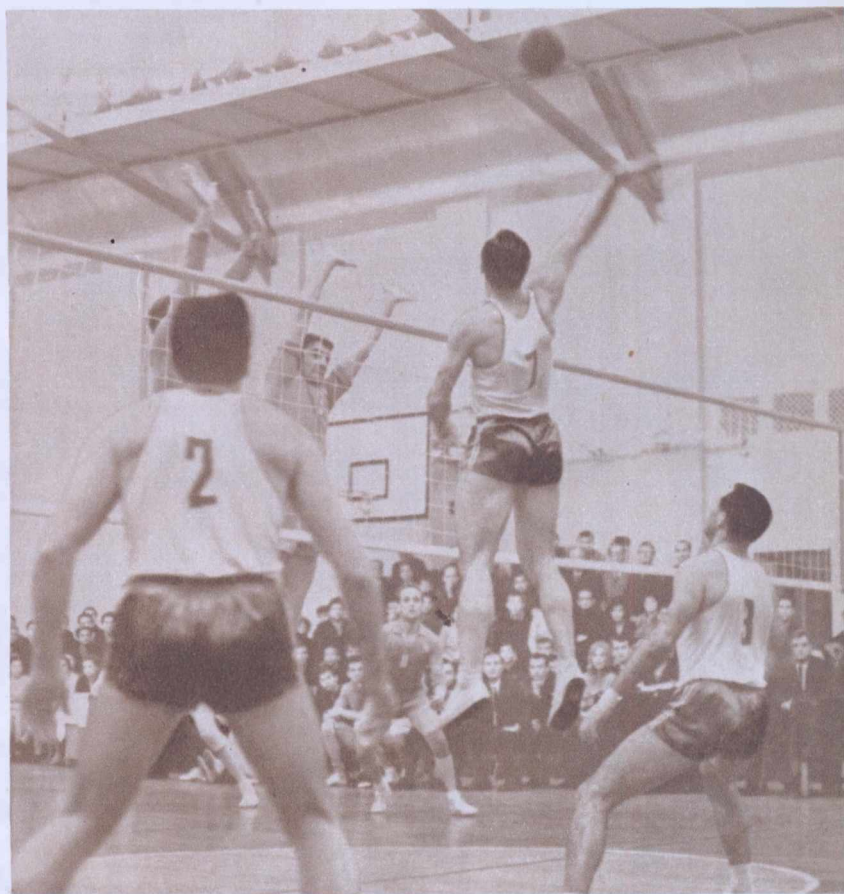
SEBASTIAN MIHĂILESCU,
antrenor DINAMO:

VOM ÎNFRUNTA CEA MAI BUNĂ
ECHIPĂ DE CLUB DIN LUME

Sîntem fericiți că am ajuns în finala Cupei Campionilor Europeni. Pentru noi e un prilej de mîndrie, dar și de mari obligații. Vom infrunta cea mai bună echipă de club din lume. Echipa lui Horațiu Nicolau, care a cucerit de trei ori Cupa, nu mai are nevoie de prezentare. Întreaga Europă cunoaște maturitatea feroviarilor, forța lor de mobilizare în momentele cele mai grele, excepționala lor capacitate de adaptare tactică. O echipă care a învins la Moscova cel mai bun team sovietic, care se confundă cu formația campioanei olimpice de la Tokio, își merită cu prisosință faima.

Cu un atac puternic, în care se remarcă «bătrînii vulpoi» Plocon și Horațiu, cu un Drăgan care se impune ca un jucător de superclasă în voleiul mondial, Rapid a ajuns la o omogenitate care se face simțită în toate jocurile. Remarcabile în jocul Rapidului sînt siguranța — obținută de-a lungul anilor — și mai ales simplitatea, care e o consecință a acumulărilor și a unei «filosofii» tehnico-tactice care se bazează în primul rînd pe EFICACITATE.

În preajma «finalei românești», care e o recunoaștere a progresului marcat de voleiul nostru, Dinamo e hotărîtă să-și merite titlul de finalistă și să lupte pentru victorie. Misiunea noastră este — repet — foarte grea, dar sper ca jucătorii mei să ofere multiplilor noștri campioni cîteva surprize tactice care să placă publicului și să ne aducă victoria. Nu trebuie să uităm că atît noi cît și feroviarii avem datoria să ne onorăm calitatea de finaliști, transformînd derbiul într-un moment sesizabil în mersul înainte al voleiului european...

SPORT

Redacția și administrația: Str. Vasile Conta 16, raionul 30 Decembrie, București. Telefoane: 11 91 13 și 11 10 05. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară, iar în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei. Publicitate: Agenția de publicitate Editura Știința, Piața Palatului Republicii Socialiste România, blocul 8, telefon 14 15 16.

Prezentarea grafică: M. Patrichi. Tehnoredactor: N. Bărbăușean. Corector: Gh. Ranetti. Tiparul: Combinatul Poligrafic «Casa Științei».

CAMPIOANA EUROPEI

Tenisul de masă românesc a înregistrat o nouă victorie de prestigiu internațional. Reprezentanta noastră MARIA ALEXANDRU a câștigat, la Londra, titlul de invidiat de cea mai bună jucătoare de tenis de masă din Europa. Acum numele ei va fi gravat pe această cupă, alături de cele ale celorlalte mari jucătoare europene care au cucerit cupa la edițiile trecute.

Foto: Șt. CIOTLOȘ

SPORT